

Αρείου Πάγου 1293/2013 (Ε, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)
Πηγή: <http://www.areiospagos.gr/>

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Αθανάσιο Κουτρομάνο, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου (κωλυομένου του Τακτικού Αντιπροέδρου Χαράλαμπου Δημάδη, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 66/2013 πράξη της Προέδρου του Αρείου Πάγου), Βιολέττα Κυτέα, Δήμητρα Μπουρνάκα, Μαρία Βασιλάκη (κωλυομένου του Αρεοπαγίτη Νικόλαου Κωνσταντόπουλου) και Χρυσούλα Παρασκευά - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 17 Μαΐου 2013, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Παντιώρα (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων - κατηγορουμένων: 1) Β. Α. του Σ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Παπαναστασόπουλο και 2) Δ. Α. του Θ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Βασίλειο Παπανικολάου και Δημήτριο Κορφιάτη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 1320, 1360/2012 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πατρών. Με πολιτικώς ενάγοντες τους: 1) Β. Β., κάτοικο ..., που δεν παρέστη και 2) Κ. Β. του Γ., κάτοικο ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ξενοφώντα Νικολάου.

Το Τριμελές Εφετείο Πατρών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 14 Φεβρουαρίου αιτήσεις τους αναίρεσεως, οι οποίες καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 250/2013.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρονται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου οι από 14-2-2013 και 14-2-2013 αιτήσεις αναίρεσης των: 1) Β. Α. και Δ. Α. για αναίρεση της με αριθμό 1320-1360/2012 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πατρών (Πλημ/των), οι οποίες πρέπει να συνεκδικαστούν ως συναφείς.

Κατά το άρθρο 302 παρ.1 Π.Κ. "όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών". Περαιτέρω κατά το άρθρο 28 Π.Κ.: "Από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι για τη θεμελίωση της αξιόποινης πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια απαιτείται η διαπίστωση, αφενός μεν ότι ο δράστης δεν κατέβαλε την απαιτούμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή την οποία οφείλει να καταβάλει κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος κάτω από τις ίδιες πραγματικές καταστάσεις με βάση τους νομικούς κανόνες τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές, την κοινή πείρα, τη λογική και τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων και αφετέρου ότι είχε τη δυνατότητα να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα, το οποίο πρέπει να τελεί σε αντικειμενικό αιτιώδη σύνδεσμο με την πράξη ή την παράλειψη. Η παράλειψη ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται στη μη καταβολή της προσοχής, δηλ. σε παράλειψη. Όταν όμως η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη παράλειψη αλλά σε σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε του αποτελέσματος, τότε για τη θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου 15 Π.Κ., κατά το οποίο: "Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος". Από την διάταξη αυτή συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση της εφαρμογής της είναι η ύπαρξη ιδιαίτερης (δηλ. ειδικής και όχι γενικής) υποχρέωσης του υπαιτίου προς ενέργεια, που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, για την επέλευση του οποίου ο νόμος απειλεί ορισμένη ποινή. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου ή από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων που συνδέονται με ορισμένη σχέση του υπόχρεου ή από σύμβαση ή από ορισμένη συμπεριφορά του υπαιτίου από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος. Σε αυτήν την περίπτωση πρέπει στην αιτιολογία να αναφέρεται και η συνδρομή αυτής της υποχρέωσης, και να προσδιορίζεται ο επιτακτικός κανόνας δικαίου από τον οποίο πηγάζει. Εξάλλου η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία η έλλειψη της οποίας ιδρύει, λόγω αναιρέσεως της από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Δ' ΚΠοινΔ, όταν αναφέρονται σ' αυτή με σαφήνεια και πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα

οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της αποφάσεως, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Δεν υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας και στην περίπτωση που αυτή εξαντλείται σε επανάληψη του διατακτικού της αποφάσεως, το οποίο, όμως, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου, περιέχει και πραγματικά περιστατικά τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατυπώσεως του σκεπτικού της. Ως προς τα αποδεικτικά μέσα, που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο για την ουσιαστική του κρίση, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους, χωρίς να απαιτείται και αναλυτική παράθεση τους και μνεία του τι προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά. Ακόμη, δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται ποιο βάρυνε περισσότερο για το σχηματισμό της δικανικής κρίσεως. Όταν δε εξαίρονται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα, ούτε ανακύπτει ανάγκη αιτιολογήσεως γιατί δεν εξαίρονται τα άλλα. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠοινΔ, λόγω αναιρέσεως της αποφάσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σλ αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εσφαλμένη δε εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η διάταξη αυτή παραβιάζεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του διατακτικού με το σκεπτικό αυτής και ανάγεται στα στοιχεία και στην ταυτότητα του οικείου εγκλήματος, έχουν επιφορηθεί ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση (Ολ.ΑΠ 3/2008).

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφασή του το Τριμελές Εφετείο Πάτρας, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό κήρυξε ενόχους τους αναιρεσείοντες ανθρωποκτονίας από αμέλεια σε βάρος του Χ. Β. και τους καταδίκασε σε ποινή φυλακίσεως 2 ετών και 4 μηνών τον Β. Α., και ποινή φυλακίσεως 2 ετών τον Δ. Α. ανασταλείσες επί τριετία. Στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως το δικάσαν Εφετείο, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των μνημονευομένων, κατά το είδος τους αποδεικτικών μέσων δέχθηκε κατά λέξη τα εξής: "Από τις χωρίς όρκο καταθέσεις των πολιτικώς εναγόντων, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης που εξετάστηκαν στο Δικαστήριο

τούτο, την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης καθώς και των εγγράφων που αναφέρονται στα πρακτικά, την απολογία κάθε κατηγορουμένου και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: "Ο παθών Χ. Β. του Κ., ηλικίας 20 ετών, εργαζόταν στην επιχείρηση του δευτέρου κατηγορουμένου, Δ. Α. επί της οδού ... στην ..., η οποία αντικείμενο δραστηριότητας είχε την εμπορία φιαλών και συσκευών υγραερίου-βουτανίου-προπανίου της εταιρείας "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ ΑΕ". Η απασχόληση του παθόντος ήταν ως διανομέας φιαλών υγραερίου σε πελάτες της περιοχής Πατρών που πραγματοποιούσε με μοτοποδήλατο, ενώ παράλληλα εκτελούσε και εργασίες τοποθέτησης ή αντικατάστασης φιαλών, όπου του εξητείτο. Στη συγκεκριμένη εργασία είχε διετή εμπειρία. Την ημέρα του ατυχήματος 22-6-2005 ο παθών περί ώρα 10.00 το πρωί μετέβη στο κατάστημα κοσμηματοπωλείου του πρώτου κατηγορουμένου Α. Β. επί της οδού ... στην ..., για να τοποθετήσει μία φιάλη προπανίου την οποία μετέφερε σε αντικατάσταση παλαιάς φιάλης. Ο εν λόγω κατηγορούμενος, στο υπόγειο του καταστήματος του, επιφανείας 30 τ.μ. και ύψους 2, 50 μέτρων που επικοινωνεί με το ισόγειο κατάστημα με πόρτα και σκάλα από σπλισμένο σκυρόδεμα που οδηγεί σ' αυτό, διατηρούσε εργαστήριο επισκευής κοσμημάτων, όπου λειτουργούσε φλόγιστρο για να λιώνει και συγκολλά κοσμήματα και είδη αργυροχρυσοχοΐας. Το φλόγιστρο αυτό για τη λειτουργία του έκαιγε προπάνιο που ο κατηγορούμενος προμηθευόταν σε φιάλη περιεχομένου 25 λίτρων. Την προηγούμενη ημέρα (21-6-2005), όταν ο κατηγορούμενος αυτός πήγε να πραγματοποιήσει μια συγκόλληση χρυσαφικού διαπίστωσε ότι η πίεση του αερίου είχε μειωθεί και δεν παρείχε ικανοποιητική φλόγα, γι' αυτό αποφάσισε την αντικατάσταση της παλαιάς φιάλης προπανίου. Έτσι την επομένη ημέρα, αφού μετέβη στο κατάστημα του, άνοιξε την πόρτα του υπογείου, κατέβηκε και επιθεώρησε το χώρο, ανοίγοντας το παράθυρο για να εξαεριστεί ο χώρος του υπογείου, όπως περιγράφει ο ίδιος απολογούμενος στο ακροατήριο και κατόπιν επικοινωνήσε τηλεφωνικά με την επιχείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου Α.. Ο ίδιος δεν γνωρίζει το πρόσωπο με το οποίο μίλησε στο τηλέφωνο και προφανώς μίλησε με τον πεθερό του δευτέρου κατηγορουμένου, μάρτυρα Α. Σ., όπως βεβαιώνει ο τελευταίος στη μαρτυρική του κατάθεση. Η μεταξύ τους επικοινωνία υπήρξε τυπική, δεδομένου ότι δεν γνωρίζονταν και ο πρώτος κατηγορούμενος αφού είπε το όνομα και τη διεύθυνση της επιχείρησής του, ζήτησε την αντικατάσταση της παλαιάς φιάλης προπανίου με νέα που θα αγόραζε. Ο μάρτυρας Α. Σ., με τον οποίο επικοινωνήσε, εξεταζόμενος στο ακροατήριο βεβαιώνει ότι ο κατηγορούμενος Α. ζήτησε και ένα τεμάχιο λάστιχο για την αντικατάσταση του παλαιού που συνέδεε τη φιάλη με το φλόγιστρο και τροφοδοτούσε το τελευταίο με αέριο. Ο κατηγορούμενος Α. αντιπίνει ότι ο ίδιος δεν ζήτησε καινούργιο λάστιχο, αλλά τον ρώτησαν από την επιχείρηση Α. εάν θέλει να αλλάξει το λάστιχο και τους είπε να φέρουν να το αλλάξουν, αφού η δαπάνη είναι μικρή, μόλις 2-3 ευρώ. Φθάνοντας ο παθών στο κοσμηματοπωλείο του πρώτου κατηγορουμένου Α., λίγο πριν τις 10.00 το πρωί, μετέφερε νέα φιάλη με αριθμό 766182, η οποία είχε κατασκευαστεί το έτος 2003. Η φιάλη αυτή είχε τις αναγκαίες προδιαγραφές ασφαλείας σύμφωνα με την ΚΥΑ

14165/Φ174/373/1993, ενώ περιμετρικά της στρόφιγγας έφερε στρογγυλή χάρτινη ταινία (ετικέτα) που ανέγραφε προς ενημέρωση των καταναλωτών τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας και τις οδηγίες χρήσης για την ασφαλή εγκατάσταση και λειτουργία της με τη σφραγίδα της κατασκευάστριας εταιρείας "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ ΑΕ". Συγκεκριμένα αναγραφόταν με ευκρινή γράμματα "εξαιρετικά εύφλεκτο, το δοχείο να διατηρείται σε καλά αεριζόμενο χώρο, μακριά από πηγές ανάφλεξης. Η φιάλη να αποθηκεύεται πάντα όρθια όχι σε υπόγειους χώρους, μακριά από πηγές θερμότητας, μετά τη χρήση να κλείεται η στρόφιγγα της φιάλης και οι διακόπτες των συσκευών. Τυχόν διαρροή διαπιστώνεται και με χαρακτηριστική οσμή. Ο ελαστικός σωλήνας να είναι πάντα σε άριστη κατάσταση. Συνιστάται η αντικατάσταση της φιάλης να γίνεται από τον πρατηριούχο, ο οποίος να ειδοποιείται αμέσως σε περίπτωση προβλήματος". Έτσι ο κατηγορούμενος καταστηματάρχης έλαβε γνώση και σε κάθε περίπτωση είχε δυνατότητα να λάβει γνώση για τα επιβαλλόμενα μέτρα ασφαλείας και ιδιαίτερα για την απαγόρευση εγκατάστασης φιάλης αερίου σε υπόγειο όχι καλά αεριζόμενο χώρο. Βέβαια το τελευταίο μέτρο ασφαλείας προβλέπει η ΚΥΑ 31856/ΦΕΚ Β 1257/3-9-2003 "Τεχνικός Κανονισμός Εγκαταστάσεως υγραερίου στα κτίρια (πλην βιομηχανιών-βιοτεχνιών) στους όρους του οποίου κανονισμού ο κατηγορούμενος είχε προθεσμία συμμορφώσεως δύο ετών από τη δημοσίευση του, αφού πρόκειται για εγκατάσταση υγραερίου με αποθηκευόμενη ποσότητα μικρότερη των 30 κιλών (κατηγορία Ο). Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το μέτρο ασφαλείας δεν εφαρμοζόταν και μόνο η επιβολή κυρώσεων και προστίμων λόγω της μη εφαρμογής του τελούσε υπό την ως άνω προθεσμία συμμορφώσεως και προσαρμογής. Παραταύτα ο κατηγορούμενος υπέδειξε την εγκατάσταση της φιάλης στο υπόγειο του καταστήματός του, όπου λειτουργούσε το εργαστήριό του, στο οποίο αίτημα δεν προκύπτει να αντέλεξε ο παθών εγκαταστάτης. Έτσι ο κατηγορούμενος παρέλαβε τον παθόντα και τον οδήγησε στο υπόγειο του καταστήματος του, βοηθώντας τον να μεταφέρουν τη φιάλη και του υπέδειξε το σημείο εγκατάστασης της νέας φιάλης σε αντικατάσταση της παλαιάς φιάλης για τη λειτουργία του φλόγιστρου, όπως περιγράφει ο ίδιος ο κατηγορούμενος. Ο τελευταίος δεν παρέμεινε στο σημείο και δεν παρακολούθησε τη διαδικασία εγκατάστασης της φιάλης, γιατί, όπως υποστηρίζει ανέμενε πελάτες, γι' αυτό και ανήλθε στο ισόγειο κατάστημα, όπου ο χώρος επίδειξης και πώλησης κοσμημάτων. Στο κατάστημα κοσμηματοπωλείο του κατηγορουμένου προσήλθαν οι μελλόνυμφοι Δ. Ξ. και Ρ. Ν. που εξετάσθηκαν ως άνω μάρτυρες, μαζί με τους γονείς τους, δηλαδή έξι συνολικά άτομα, προκειμένου να διαλέξουν και αγοράσουν χρυσαφικά ενόψει του γάμου τους. Στη διαδικασία διαλογής χρυσαφικών οι ως άνω παρευρισκόμενοι στον ισόγειο χώρο αισθάνθηκαν έντονο ρεύμα αέρα που μετέφερε μυρωδιά υγραερίου και τους ώθησε βίαια και παράλληλα άκουσαν βουή και αισθάνθηκαν τράνταγμα του κτιρίου και του καταστήματος από έκρηξη που είχε προκληθεί. Από τη βίαιη εκτόνωση των αερίων που, προφανώς από τη μυρωδιά που έγινε αισθητή, προκλήθηκε από την ανάφλεξη και έκρηξη υγραερίου, λόγω του ότι συνέβη σε κλειστό χώρο, έσπασαν οι υάλινες προθήκες του καταστήματος και τα υπάρχοντα εκεί κοσμήματα-χρυσαφικά

εκσφενδονίστηκαν μέχρι το άλλο μέρος του δρόμου. Η πόρτα του καταστήματος έκλεισε, ενώ οι ως άνω παρευρισκόμενοι και ο κατηγορούμενος καταστηματούχος βρήκαν διέξοδο και εξήλθαν στο δρόμο από τις ανοικτές προθήκες, ενώ είδαν και τον παθόντα μαυρισμένο και με εμφανή εκτεταμένα εγκαύματα να ανέρχεται από το υπόγειο και να εξέρχεται στο δρόμο. Ο παθών αυτός, ενώ διατηρούσε τις αισθήσεις του μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο "ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ" όπου λόγω των εκτεταμένων εγκαυμάτων και της σοβαρότητας της καταστάσεως του μεταφέρθηκε διασωληνωμένος στο Νοσοκομείο Ασκληπιείο Βούλας και στη συνέχεια στο Θριάσιο Νοσοκομείο, όπου και κατέληξε στις 10-7-2005 με αιτία θανάτου "σύνδρομο οξείας αναπνευστικής δυσχέρειας. Νεφρική ανεπάρκεια απότοκος εκτεταμένων εγκαυμάτων σώματος μετά από αναφερόμενη έκρηξη υγραερίου (προπανίου)". Του ατυχήματος επιλήφθηκε η Πυροσβεστική Υπηρεσία Πατρών που κλήθηκε αμέσως μετά το συμβάν προς κατάσβεση της πυρκαγιάς και αντιμετώπιση της κατάστασης. Σύμφωνα με το πόρισμα της από 22-6-2005 έκθεσης αυτοψίας...αιτία της πυρκαγιάς- έκρηξης ήταν η διαρροή προπανίου που συσσωρεύθηκε στο υπόγειο του καταστήματος με μεγαλύτερη ποσότητα αυτού κάτω από την κλίμακα (κατασκευασμένη από οπλισμένο σκυρόδεμα). Στη συνέχεια είχαμε την έκρηξη-πυρκαγιά λόγω της δημιουργίας σπινθήρα, χωρίς να αποκλείεται η ύπαρξη γυμνής φλόγας. Στο χώρο του υπογείου και πλησίον του παραθύρου βρίσκονταν οι δύο φιάλες προπανίου, μία άδεια και η δεύτερη γεμάτη. Η συσκευή (φλόγιστρο) βρέθηκε συνδεδεμένη με καινούργιο σωλήνα στη γεμάτη φιάλη προπανίου και οι δύο φιάλες που βρέθηκαν στο χώρο του υπογείου ήταν κλειστές. Επίσης σύμφωνα με το αριθμ. πρωτ. 22444/6-7-2005 έγγραφο της "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ ΑΕ" από τον έλεγχο των δύο φιαλών με εμβάπτιση σε δεξαμενή ύδατος δεν προέκυψε κανένα πρόβλημα διαρροής των φιαλών και των βαλβίδων τους, ενώ κατά τη ζύγιση η παλαιά φιάλη βρέθηκε να έχει καθαρό περιεχόμενο 2,50 κιλά και η νέα φιάλη καθαρό περιεχόμενο 25 κιλά, δηλαδή ήταν πλήρης περιεχομένου. Επίσης οι Επιθεωρητές Εργασίας...οι οποίοι εξετάστηκαν ως άνω και στο ακροατήριο με την...έκθεση αυτοψίας τους καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, από το γεγονός ότι οι φιάλες βρέθηκαν άθικτες, το ατύχημα προκλήθηκε από διαρροή στο χώρο ποσότητας προπανίου, το οποίο κατά τη στιγμή του ατυχήματος ήταν σε αναλογία με τον αέρα τέτοια για να σχηματίζει εκρηκτικό μείγμα σε ποσοστό 2% -10%. Κατά την ίδια έκθεση πηγή της διαρροής, αφού η νέα φιάλη βρέθηκε πλήρως συνδεδεμένη χωρίς να παρουσιάζει διαρροές, ήταν η παλαιά φιάλη, ενώ δεν αποκλείεται η διαρροή να προϋπήρχε της επίσκεψης του παθόντος τεχνικού, αφού ο χώρος είναι υπόγειος και το σημείο εξαερισμού (παράθυρο) είναι ψηλά, με αποτέλεσμα να μπορεί να συσσωρευθεί αέριο στο κατώτερο μέρος του υπογείου, αφού το προπάνιο είναι βαρύτερο του αέρα. Ο μάρτυρας Επιθεωρητής Εργασίας Κ. Κ., με ειδικότητα ηλεκτρολόγου μηχανικού εξεταζόμενος στο ακροατήριο βεβαιώνει τα ως άνω και θεωρεί απίθανη την περίπτωση η διαρροή προπανίου να προκλήθηκε κατά το χρόνο αντικατάστασης της φιάλης, αφού για να υπάρξει διαρροή προπανίου στο συγκεκριμένο χώρο σε ποσότητα ως άνω που να δημιουργεί εκρηκτικό μείγμα απαιτείται η φιάλη να λειτουργήσει και να παραμείνει με ανοικτή τη

στρόφιγγα περίπου έξι λεπτά, πράγμα που είναι απίθανο να συμβεί κατά το χρόνο της αντικατάστασης. Εξάλλου και από το λόγο ότι η παλαιά φιάλη μετά το ατύχημα βρέθηκε με κλειστή τη στρόφιγγα επιβεβαιώνει ότι ο παθών ως έμπειρος εγκαταστάτης προέβη σε ορθή διαδικασία αντικατάστασης με τις δύο φιάλες κλειστές, δηλαδή αφού έλεγξε και έκλεισε την παλαιά φιάλη, ενώ η νέα είναι από κατασκευής της κλειστή, διαφορετικά θα είχε αδειάσει. Σε κάθε περίπτωση εάν επιχειρούσε να αποσυνδέσει την παλαιά φιάλη χωρίς να ασφαλίσει τη στρόφιγγα αυτής θα αντιλαμβάνετο τη διαρροή που θα γινόταν ενώπιον του όχι μόνο από τη μυρωδιά, αλλά και από το χαρακτηριστικό ήχο, συριγμό που προκαλεί. Ερευνητέο είναι πότε προκλήθηκε η διαρροή και μάλιστα σε ποσότητα που να δημιουργήσει εκρηκτικό μείγμα στην ατμόσφαιρα του υπογείου. Από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος κοσμηματοπώλης την αμέσως προηγούμενη ημέρα είχε χρησιμοποιήσει το φλόγιστρο και διαπίστωσε ότι η φλόγα που παρήγε δεν ήταν ικανοποιητικής έντασης για την εργασία του από το λόγο ότι το αέριο είχε μειωθεί και δεν είχε μεγάλη πίεση και έπρεπε να αντικατασταθεί, αποκλείεται η περίπτωση η διαρροή και ο σχηματισμός του εκρηκτικού μείγματος να προϋπήρχε της τελευταίας αυτής δοκιμής του φλογίστρου από τον κατηγορούμενο, γιατί διαφορετικά η έκρηξη στο χώρο θα προξενείτο όταν ο κατηγορούμενος ως άνω άναψε το φλόγιστρο και δημιουργήθηκε η φλόγα. Έτσι συμπεραίνει κανείς ότι η διαρροή είναι μεταγενέστερη και επισυνέβη όταν ο κατηγορούμενος κοσμηματοπώλης αναχώρησε από το υπόγειο και ανήλθε στο κατάστημα του και συνεχίστηκε και κατά τη διάρκεια της νύκτας, όταν πλέον δεν βρισκόταν κάποιος στο κατάστημα και το αέριο (προπάνιο) διέρρεε από τη μειωμένης πίεσης φιάλη σε ικανή όμως ποσότητα για να δημιουργηθεί στην κλειστή και περιορισμένη ατμόσφαιρα του υπογείου εκρηκτικό μείγμα. Προφανώς ο κατηγορούμενος αυτός όταν διαπίστωσε ότι το φλόγιστρο δεν παρήγε ικανοποιητικής έντασης φλόγα που να του επιτρέπει να εργαστεί έκλεισε το φλόγιστρο και εγκατέλειψε το υπόγειο εργαστήριο του, χωρίς όμως να ασφαλίσει τη στρόφιγγα της φιάλης είτε γιατί έκρινε την ενέργεια αυτή περιττή πλέον, γιατί θεώρησε ότι το περιεχόμενο της φιάλης (προπάνιο) βρίσκεται προς το τέλος είτε γιατί παρέλειψε αυτή. Ασφαλώς, αφού, όπως βεβαιώθηκε ως άνω, η φιάλη βρισκόταν σε άριστη κατάσταση και λειτουργία, εάν έκλεινε τη στρόφιγγα αυτής δεν θα υπήρχε διαρροή. Το κρίσιμο είναι εάν ο παθών εγκαταστάτης, κατερχόμενος στο υπόγειο την επομένη- ημέρα του ατυχήματος διαπίστωσε την ύπαρξη της διαρροής και παρά ταύτα παρέμεινε και εργάστηκε στο χώρο. Σίγουρο είναι ότι ουδεμία ειδοποίηση είχε περί αυτού από τον κατηγορούμενο κοσμηματοπώλη, αφού ο τελευταίος δεν ισχυρίζεται κάτι τέτοιο. Επίσης γεγονός είναι ότι ο κατηγορούμενος κοσμηματοπώλης μια τουλάχιστον ώρα πριν το ατύχημα άνοιξε το παράθυρο του υπογείου προκειμένου να εξαεριστεί ο χώρος, χωρίς όμως η ενέργεια του αυτή να είναι αρκετή, αφού το μικρών διαστάσεων μοναδικό άνοιγμα 0,50X0,80 μ βρισκόταν σε υψηλό επίπεδο ενώ σε αντίθεση το προπάνιο ως αέριο σε κατάσταση ηρεμίας καθιζάνει προς το έδαφος, αφού είναι σημαντικά βαρύτερο από τον ατμοσφαιρικό αέρα, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα εξόδου αυτού και εξαερισμού του χώρου από άνοιγμα που βρίσκεται σε υψηλό

επίπεδο. Οπότε δεν υπήρχε δυνατότητα εξαερισμού του υπογείου κάτω από το επίπεδο του ύψους του μοναδικού παραθύρου, με αποτέλεσμα να μπορεί να παραμένει συσσωρευμένη ποσότητα υγραερίου στο κατώτερο μέρος της ατμόσφαιρας του υπογείου σε κατάσταση ηρεμίας σε ποσοστό με τον αέρα 2%-10% που να δημιουργεί εκρηκτικό μείγμα, ισχυρότερο κάτω από την από μπετόν σκάλα, όπου ήταν πιο εύκολος ο εγκλωβισμός του. Σημειωτέον ότι το προπάνιο είναι λίαν επικίνδυνο αέριο, πολύ εύφλεκτο, η καύση του οποίου χρησιμοποιείται κυρίως για επαγγελματικούς λόγους, όπως ο κατηγορούμενος το χρησιμοποιούσε για το λιώσιμο και τη συγκόλληση ευγενών μετάλλων-κοσμημάτων. Ως αέριο είναι άχρωμο και άοσμο, γι "αυτό και από τους κατασκευαστές των φιαλών όπως και από την ως άνω κατασκευάστρια εταιρεία γίνεται πρόσμειξη αυτού με ειδικό οσμητικό αέριο για να μπορεί να εντοπιστεί τυχόν διαρροή του. Επίσης σύμφωνα με τον ως άνω κανονισμό 31856/2003 Εγκατάστασης Υγραερίου η εγκατάσταση προπανίου σε εσωτερικούς χώρους πρέπει να συνοδεύεται από σύστημα ανίχνευσης διαρροών υγραερίου που πρέπει να είναι μόνιμα εγκατεστημένο σε χαμηλό επίπεδο από το δάπεδο, ώστε να μπορεί να εντοπίσει τη διαρροή και να ειδοποιήσει με το χαρακτηριστικό συριγμό που παράγει, μέτρο ασφαλείας που ο κατηγορούμενος δεν είχε λάβει και δεν είχε στο υπόγειο. Οπότε ο παθών εισερχόμενος χωρίς οποιαδήποτε ειδοποίηση στο χώρο του υπογείου και ιστάμενος σε ύψος αντίστοιχο με το ανοικτό παράθυρο, από όπου εισερχόταν καθαρός ατμοσφαιρικός αέρας, το πιθανότερο είναι να μην εντόπισε με την όσφρηση του, αφού άλλος τρόπος τεχνητής ανίχνευσης δεν υπήρχε, την υπάρχουσα διαρροή προπανίου που καθίζανε σε ηρεμία στο κάτω μέρος της ατμόσφαιρας του υπογείου. Έτσι προφανώς ανυποψίαστος παρέμεινε και εργάστηκε και γεγονός είναι ότι μέχρι που προκλήθηκε η έκρηξη είχε ολοκληρώσει τη διαδικασία αντικατάστασης της φιάλης αφού η καινούργια γεμάτη φιάλη βρέθηκε συνδεδεμένη με καινούργια; σωλήνα στο φλόγιστρο και παραπλευρώς αυτής αποσυνδεδεμένη και κλειστή η παλαιά φιάλη, την οποία θα παρελάμβανε ο παθών, όπως συνηθίζεται προς αναγόμωση και ανερχόμενος στο ισόγειο θα αποχωρούσε από το κατάστημα του κατηγορουμένου. Τότε συνέβη η έκρηξη. Η περίπτωση ο παθών να επιχειρήσει να ελέγξει τη νέα φιάλη που εγκατέστησε για τυχόν διαρροή με τη χρήση φλόγας, πράγμα που απαγορεύεται, πρέπει να αποκλειστεί. Και τούτο γιατί κατά την αυτοψία και έρευνα που ακολούθησε από την Πυροσβεστική δεν ανευρέθηκε στο χώρο τέτοια πηγή φλόγας (σπίρτα ή αναπτήρας) που μπορεί να χρησιμοποιήθηκε. Άλλωστε για να ελεγχθεί η φιάλη για τυχόν διαρροή πρέπει να ανοιχθεί η στρόφιγγα της, οπότε εάν η έκρηξη συνέβαινε κατά τον έλεγχο αυτό, η φιάλη θα βρισκόταν ανοικτή και προφανώς θα αναφλεγόταν και το περιεχόμενο της ανοικτής φιάλης που ο σοβαρά τραυματισμένος παθών δεν θα μπορούσε να ελέγξει. Ως πιθανή πηγή έκρηξης πρέπει να αναζητηθεί είτε η δημιουργία σπινθήρα από τριβή ή πτώση μεταλλικών αντικειμένων- εργαλείων που χρησιμοποίησε ο παθών στην εργασία του, είτε το πιθανότερο από τη λειτουργία ηλεκτρικού διακοπτικού μηχανισμού-διακόπτη φώτων, αφού ο χώρος δεν διέθετε ηλεκτρολογική εγκατάσταση αντεκρηκτικού τύπου, όπως απαιτείτο αφού υπήρχε

εγκατάσταση προπανίου. Ειδικότερα, όπως βεβαιώθηκε ο συγκεκριμένος υπόγειος χώρος διέθετε διακόπτες λειτουργίας των φώτων στο σημείο εισόδου και εξόδου σε αυτόν στην κορυφή της σκάλας ανόδου και καθόδου, ώστε να διευκολύνεται ο εισερχόμενος και εξερχόμενος υπό συνθήκες σκότους νύκτας. Παράλληλα όμως διακόπτης της λειτουργίας των φώτων υπήρχε και στον κυρίως χώρο του υπογείου, πλησιέστερα δηλαδή στο σημείο κινδύνου λόγω της διαρροής προπανίου. Έτσι ο παθών εξερχόμενος από το χώρο υπό συνθήκες φωτισμού ημέρας που εισερχόταν από το ανοικτό παράθυρο και μη έχοντας εξοικειωθεί με το χώρο δεν αποκλείεται να αναζήτησε και να έσβησε τα φώτα που όπως βεβαιώνει ο κατηγορούμενος άναψε κατά την κάθοδο του στο υπόγειο, όχι μετά την άνοδο του στην σκάλα, αλλά από το διακόπτη στον κυρίως χώρο του υπογείου, οπότε από το σπινθήρα που δημιουργήθηκε έγινε έκρηξη του υπάρχοντος διάχυτου στην ατμόσφαιρα λίαν εύφλεκτου προπανίου. Δηλαδή ο παθών δεν αντιλήφθηκε τον κίνδυνο από την ύπαρξη διαρροής προπανίου στο χώρο του υπογείου, όπου κλήθηκε να εργασθεί, όταν μετέβη στην επιχείρηση του κατηγορουμένου. Ασφαλώς όμως τη διαρροή προπανίου είχε αντιληφθεί ο κατηγορούμενος ιδιοκτήτης του καταστήματος. Ειδικότερα αυτός ήταν ο πρώτος που εισήλθε στο χώρο του υπογείου το πρωινό του ατυχήματος και αφού ο χώρος είχε παραμείνει επί πολλές ώρες ερμητικά κλειστός τόσο η είσοδος ανόδου στο ισόγειο, όσο και το ως άνω παράθυρο του χώρου, στο οποίο διάστημα, όπως ως άνω περιγράφηκε από την τελευταία δοκιμή του φλογίστρου συνέβη η ένδικη διαρροή. Έτσι στο χώρο που ήταν συνέχεια κλειστός υπήρχε έντονη η μυρωδιά του οσμητικού του προπανίου και αυτός ήταν και ο λόγος που υποχρέωσε τον κατηγορούμενο να ανοίξει το ως άνω παράθυρο για να εξαερωθεί και όχι η μυρωδιά υγρασίας, όπως υποστηρίζει, που σημειωτέον υγρασία σε βαθμό που να παράγει οσμή δεν υπάρχει το καλοκαίρι. Παράλληλα ο κατηγορούμενος αναζήτησε την πηγή της διαρροής που εκτός από την ανοικτή στρόφιγγα της φιάλης που ασφαλώς έκλεισε, εντόπισε φθορά του πλαστικού σωλήνα που συνδέει τη φιάλη με το φλόγιστρο. Αυτός ήταν ο λόγος που παρήγγειλε στην επιχείρηση του δευτέρου κατηγορουμένου-πωλητή φιαλών εκτός από καινούργια φιάλη και νέο ελαστικό σωλήνα. Παρέλειψε όμως να ειδοποιήσει το δεύτερο κατηγορούμενο Α., ως υπεύθυνο πρατηριούχο - πωλητή και εγκαταστάτη φιαλών, στον οποίο απευθύνθηκε για την ύπαρξη διαρροής προπανίου και μάλιστα στον υπόγειο χώρο που λειτουργούσε το εργαστήριό του και προτίθετο να εγκαταστήσει τη φιάλη προπανίου. Σημειωτέον ότι ο παλαιός σωλήνας δεν ανευρέθηκε στο χώρο του ατυχήματος, όπου πρόσβαση πριν την Πυροσβεστική Υπηρεσία είχε μόνον ο κατηγορούμενος ιδιοκτήτης του, ο οποίος και μόνον μπορούσε να προσδοκά συμφέρον από την απόκρυψη του. Το γεγονός ότι ο πρώτος κατηγορούμενος κοσμηματοπώλης γνώριζε τη διαρροή προπανίου και είχε υπόνοιες ότι ο κίνδυνος εξακολουθεί να υπάρχει επιβεβαιώνεται από τη μετέπειτα μέχρι την έκρηξη συμπεριφορά του. Ειδικότερα, όπως βεβαιώνουν οι μάρτυρες Δ. Ξ. και Ρ. Ν. που κατά το χρόνο του ατυχήματος βρέθηκαν ως άνω ως πελάτες στο κατάστημα του κατηγορουμένου, όταν έφθασαν στο κατάστημα κατόπιν ραντεβού που είχαν με τον κατηγορούμενο για να

αγοράσουν με τους γονείς τους κοσμήματα ενόψει του γάμου τους, ο κατηγορούμενος που ήταν έξω από το κατάστημά τους ζήτησε να κάνουν μια βόλτα και να επιστρέψουν. Η συμπεριφορά αυτή που δεν είναι συνηθισμένη για έμπορο, ασφαλώς δεν θα υπήρχε εάν ο κατηγορούμενος δεν είχε θορυβηθεί από τη διαρροή υγραερίου που είχε μόλις διαπιστώσει. Επίσης, όταν αργότερα οι ως άνω πελάτες επέστρεψαν στο κατάστημα του τους δέχθηκε, αφού τους προειδοποίησε ότι αν κάποιος θέλει να καπνίσει να βγει έξω γιατί στο υπόγειο γίνεται αλλαγή μιας φιάλης και αρνήθηκε να δώσει τασάκι καπνίσματος όταν του ζήτησε κάποιος από τους παρευρισκομένους. Έτσι ήταν εμφανής και έκδηλη η μεγάλη ανησυχία του κατηγορουμένου που υπό φυσιολογικές συνθήκες δεν θα υπήρχε, εάν δηλαδή δεν είχε διαγνώσει την ύπαρξη διαρροής. Με βάση αυτά υπάρχει αμέλεια του πρώτου κατηγορουμένου- κοσμηματοπώλη για το θανατηφόρο αποτέλεσμα ο οποίος από έλλειψη της προσοχής που όφειλε από τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, ενόψει των προσωπικών ικανοτήτων, γνώσεων και εμπειριών δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς αποφυγή ατυχήματος από το οποίο μπορούσε να προκληθεί θάνατος άλλου. Ειδικότερα κατά παράβαση των οδηγιών του κατασκευαστή αλλά και του ως άνω Τεχνικού Κανονισμού τοποθέτησε φιάλη προπανίου σε υπόγειο, όχι επαρκώς εξαεριζόμενο χώρο χωρίς ανοίγματα σε χαμηλό επίπεδο, στον οποίο δεν υπήρχε σύστημα ηλεκτρονικής ανίχνευσης υγραερίου ούτε ηλεκτρική εγκατάσταση ανιεκρηκτικού τύπου και το κυριότερο καίτοι αντιλήφθηκε προηγούμενη διαρροή προπανίου δεν ειδοποίησε περί αυτού το δεύτερο κατηγορούμενο πωλητή-εγκαταστάτη, στην επιχείρηση του οποίου απευθύνθηκε για την αντικατάσταση της φιάλης ούτε κάλεσε την Πυροσβεστική Υπηρεσία που έχουν τα αναγκαία μέσα για να ελέγξουν και αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Αποτέλεσμα ήταν να προκληθεί έκρηξη υπό τις συνθήκες που περιγράφηκαν ανωτέρω, οφειλομένη στη διαρροή ποσότητας προπανίου που υπήρχε στον αέρα του χώρου σε αναλογία που να σχηματίζεται εκρηκτικό μείγμα, που επέφερε το θανατηφόρο τραυματισμό του ως άνω παθόντος. Επομένως πρέπει να κηρυχθεί ένοχος της πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, όπως στο διατακτικό. Περαιτέρω ο ίδιος πρώτος κατηγορούμενος Β. Α. από άνευ συνειδήσεως αμέλεια του έγινε υπαίτιος και πρόξενος έκρηξης από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα. Ειδικότερα στον ως άνω τόπο και χρόνο από αμέλεια του συνιστάμενη στις ως άνω ενέργειες και παραλείψεις του, έγινε πρόξενος έκρηξης, αφού εγκατέστησε φιάλη προπανίου σε υπόγειο χώρο του καταστήματος, χωρίς να τηρούνται προδιαγραφές και μέτρα ασφαλείας, όπως λεπτομερώς ως άνω περιγράφονται για τον εντοπισμό και αντιμετώπιση τυχόν διαρροής του λίαν εύφλεκτου αερίου-προπανίου, επιπλέον δε έγινε πρόξενος διαρροής προπανίου, αφού μετά τη χρήση από έλλειψη της προσοχής που όφειλε και μπορούσε να καταβάλει παρέλειψε να κλείσει τη στρόφιγγα της φιάλης με αποτέλεσμα να διαρρεύσει στην κλειστή ατμόσφαιρα του υπογείου υγραέριο προπάνιο σε ικανή ποσότητα ώστε να δημιουργήσει εκρηκτικό μείγμα στον αέρα του υπογείου, παρέλειψε

δε να ειδοποιήσει περί αυτού τον αρμόδιο εγκαταστάτη της φιάλης δεύτερο κατηγορούμενο ή τον παθόντα υπάλληλο του. Αποτέλεσμα της αμελούς αυτής συμπεριφοράς του κατηγορούμενου ήταν όταν ο παθών εργαζόμενος στο υπόγειο Χ. Β. ολοκλήρωσε τη διαδικασία αντικατάστασης της φιάλης, από την οποία είχε προκληθεί η διαρροή, με νέα φιάλη που εγκατέστησε στο εκεί φλόγιστρο, να προκληθεί ανάφλεξη του εκρηκτικού μείγματος από τη διαρροή προπτανίου και έκρηξη αυτού στην κλειστή ατμόσφαιρα του υπογείου, τα αέρια και οι ωστικές δυνάμεις της οποίας εκτονώθηκαν στον ισόγειο χώρο του καταστήματος-κοσμηματοπωλείου, όπου υπήρχαν έξι πελάτες, έσπασαν βέβαια οι υάλινες προθήκες του ισόγειου καταστήματος και τεμάχια γυαλιού, όπως και αντικείμενα και κοσμήματα που υπήρχαν εκσφενδονίσθηκαν στην κεντρική οδό ... της πόλεως των ..., όπου υπήρχε συνεχής κίνηση πεζών επί του πεζοδρομίου και υπήρχαν σταθμευμένα αυτοκίνητα, όπως και όμορες ιδιοκτησίες. Έτσι από την έκρηξη αυτή μπορούσε να προκύψει κίνδυνος αφενός για ανθρώπους ευρισκόμενους εντός του καταστήματος ή διερχόμενους έξω από αυτό, αφετέρου για ξένα πράγματα και ιδιοκτησίες, προκλήθηκε δε ο θάνατος του εργαζομένου παθόντος στο υπόγειο του καταστήματος. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για την πράξη της έκρηξης από αμέλεια, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα. Περαιτέρω, κατά την άποψη της πλειοψηφίας το έγκλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια εξ αιτίας του οποίου επήλθε ο θανάσιμος τραυματισμός του Χ. Β. του Κ. είναι απότοκο της συνδρομής αμέλειας και του δευτέρου κατηγορουμένου, Δ. Α. και συγκεκριμένα ... από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά μέσα ήτοι από τις χωρίς όρκο καταθέσεις των πολιτικώς εναγόντων, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης που εξετάσθηκαν στο παρόν Δικαστήριο, την ανάγνωση των πρακτικών και απόφασης επί της πρωτοβάθμιας δίκης, καθώς και των εγγράφων που αναφέρονται στα πρακτικά της παρούσας, την από 22.6.2005 έκθεση απλής αυτοψίας του Πυρονόμου Π. Κ. και Πυραγού Κ. Γ. την 79/2571/12.7.2005 έκθεση αυτοψίας των Τεχνικών Επιθεωρητών του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας Α. Τ. και Κ. Κ., τις απολογίες των κατηγορουμένων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ούτε να αξιοποιείται αποδεικτικώς, δοθείσα από τον πρώτο κατηγορούμενο, πριν από την απόκτηση της ιδιότητας του κατηγορουμένου (άρθρ. 72 ΚΠοινΔ), ένορκη μαρτυρική κατάθεση κατά την αυτεπάγγελτη προανάκριση, ενόψει του δικαιώματος σιωπής και μη αυτοενοχοποιήσεως του κατηγορουμένου, ως ειδικότερης έκφρασης του δικαιώματος υπεράσπισης και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη κατ' άρθρ. 6 της ΕΣΔΑ ... και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Κατά το χρόνο που έλαβε χώρα το προαναφερόμενο ατύχημα εξ αιτίας του οποίου επήλθε ο θανάσιμος τραυματισμός του Χ. Β. του Κ., ήτοι στις 22.6.2005, με τα περιστατικά και τις συνθήκες που αποδείχθηκαν και αναφέρονται πιο πάνω κατά τις αιτιολογίες που αφορούν τον πρώτο κατηγορούμενο Β. Α. του Σ., ο δεύτερος κατηγορούμενος Δ. Α. του Θ., γεννηθείς το έτος 1971, διατηρούσε προσωπική επιχείρηση εμπορίας φιαλών και συσκευών υγραερίου στην πόλη των ... επί της οδού ..., διαθέτοντας στην αγορά φιάλες υγραερίου και προπτανίου,

ιδιοκτησίας της εταιρείας "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Α.Ε" που προμηθευόταν από την εν λόγω εταιρεία, συνδεδεμένος με αυτήν με εμπορική συνεργασία. Η επιχείρηση του δευτέρου κατηγορούμενου, ήταν συνέχεια επιχείρησης του πατέρα του, με όμοιο αντικείμενο, λειτουργώντας στην αγορά της πόλης των ..., από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 περίπου. Στα πλαίσια άσκησης της εμπορικής του δραστηριότητας ο δεύτερος κατηγορούμενος διέθετε με συμβάσεις πώλησης στους πελάτες της επιχείρησης του φιάλες υγραερίου και προπανίου, της παραπάνω εταιρείας, κατά την παράδοση των οποίων εκτελούσε και τις εργασίες τοποθέτησης ή αντικατάστασης των φιαλών και των συναφών με τη χρήση τους εξαρτημάτων, όπως ελαστικών σωλήνων, που συνδέουν τις φιάλες με τις συσκευές χρήσης, τους οποίους (ελαστικούς σωλήνες) επίσης πωλούσε από το κατάστημα του. Με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, που συνήψε στις 22.12.2003, ο δεύτερος κατηγορούμενος με τον Χ. Β. του Κ., γιό των πολιτικώς εναγόντων, γεννηθέντα το έτος 1985, σπουδαστή της εσπερινής Τριαντεύου σχολής στο τμήμα ηλεκτρολόγων, προσέλαβε αυτόν, προκειμένου να εργασθεί στην επιχείρησή του για τη διανομή των φιαλών υγραερίου και προπανίου, και παράλληλα την τοποθέτηση και αντικατάσταση αυτών καθώς και των εξαρτημάτων τους, ο οποίος έκτοτε μέχρι και την 22.6.2005 παρείχε τις σχετικές υπηρεσίες του. Στα πλαίσια της εργασίας του, ο παραπάνω εργαζόμενος, μετά από εντολή του εργοδότη του, δευτέρου κατηγορουμένου, και των εξουσιοδοτημένων από τον τελευταίο προσώπων, που αναλάμβαναν με τη συναίνεση του ίδιου, ως επιχειρηματία και εργοδότη, την εξυπηρέτηση πελατών του καταστήματος με τη λήψη τηλεφωνικών παραγγελιών, ήτοι του πατέρα του Θ. Α., εν ζωή τότε, όπως και του πεθερού του Α. Σ., αυτοκινητιστή στο επάγγελμα, οι οποίοι είτε παρουσία αυτού είτε κατά την απουσία του, λάμβαναν τις τηλεφωνικές παραγγελίες των πελατών της επιχείρησης για την πώληση και παράδοση φιαλών υγραερίου και προπανίου καθώς και τη συναφή με την παράδοση εργασία της αντικατάστασης των καταναλωθέντων κενών με τις πωλούμενες πλήρεις, παραλάμβανε τις φιάλες από την επιχείρηση μετέφερε αυτές με δίκυκλο μεταφορικό μέσο της επιχείρησης στους χώρους των πελατών και στη συνέχεια τις τοποθετούσε, προβαίνοντας στην αντικατάσταση των κενών φιαλών με πλήρεις καθώς και στη αντικατάσταση των φθαρμένων ελαστικών σωλήνων με νέους. Η επιχείρηση του δευτέρου κατηγορουμένου, λόγω της μακρόχρονης παρουσίας της στην αγορά των ... αλλά και εμπορευόμενη τα είδη της εταιρείας "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Α.Ε", διέθετε ευρύ κύκλο πελατών στο χώρο των επαγγελματιών που χρησιμοποιούν προπάνιο, όπως τα καταστήματα εστίασης εστιατόρια και ψησταριές καθώς επίσης και στο χώρο καταστημάτων κοσμηματοπωλείων. Ειδικότερα οι επαγγελματίες χρυσοχόοι, οι οποίοι πραγματοποιούν επισκευές χρυσών κοσμημάτων χρησιμοποιούν ειδική συσκευή φλογίστρου για την τροφοδότηση της οποίας, καύσιμη ύλη αποτελεί το προπάνιο, χρήση που χρονολογείται από την δεκαετία του 1960. Ο πρώτος κατηγορούμενος, Β. Α. του Σ., χρυσοχόος στο επάγγελμα από τη δεκαετία του 1960, στέγαζε την επιχείρηση του χρυσοχοείου του, από το τέλος της δεκαετίας του 1980, σε ιδιόκτητο κατάστημα της επί της οδού ... πολυώροφης οικοδομής και συγκεκριμένα στον

ισόγειο χώρο, όπου η πρόσοψη επί της ως άνω οδού, λειτουργούσε το κατάστημα του κοσμηματοπωλείου, ήτοι ο χώρος έκθεσης των κοσμημάτων και υποδοχής και εξυπηρέτησης των πελατών ενώ στον υπόγειο χώρο, εργαστήριο επιδιόρθωσης κοσμημάτων. Ο υπόγειος χώρος, που βρίσκεται προς τον ακάλυπτο χώρο της οικοδομής, έχει εμβαδό 30 τ.μ. περίπου, συμπεριλαμβανομένης και της τουαλέτας του καταστήματος και του χώρου προβολής του κλιμακοστασίου, ενώ ο λοιπός ωφέλιμος χώρος (εκτός της τουαλέτας και προβολής του κλιμακοστασίου) έχει διαστάσεις πλάτους 2,70 μέτρων και μήκους 6,00 μέτρων περίπου. Ο χώρος αυτός επικοινωνεί με το ισόγειο, δια μέσου εσωτερικής κλίμακας κατασκευασμένης από οπλισμένο σκυρόδεμα, επενδεδυμένης με μάρμαρο, απομονώνεται δε από το κυρίως κατάστημα με εσωτερική πόρτα, ενώ έχει παράθυρο διαστάσεων 0,50 X 0,50 μ. ευρισκόμενο σε ύψος 1,75 μ. από το δάπεδο του υπογείου. Στον υπόγειο αυτό χώρο έλαβε χώρα στις 22.6.2005, και περί ώρα 10.00' το προαναφερόμενο ατύχημα, υπό τις συνθήκες που αναφέρονται πιο πάνω, από το οποίο επήλθε ο θανάσιμος τραυματισμός του εργαζομένου στην επιχείρηση του δευτέρου κατηγορουμένου, Χ. Β., με αιτία της πυρκαγιάς -έκρηξης τη διαρροή προπανίου, που συσσωρεύτηκε στο υπόγειο του καταστήματος, με μεγαλύτερη ποσότητα αυτού εκείνη κάτω από την κλίμακα (από οπλισμένο σκυρόδεμα). Τα καταστήματα των κατηγορουμένων ευρισκόμενα εντός του ιστορικού και εμπορικού κέντρου της πόλης των ..., επί των γειτνιαζουσών παραλλήλων οδών ... και ..., αλλά όχι στο ίδιο ύψος των αντίστοιχων οδών (... το πρώτο και ... 84 το δεύτερο) απέχουν μερικά οικοδομικά τετράγωνα μεταξύ τους. Επίσης σε απόσταση 20 μέτρων από το κατάστημα του δευτέρου κατηγορουμένου βρισκόταν και το κατάστημα του πατέρα του θανόντος Χ. Β., πολιτικώς ενάγοντος Κ. Β., ηλεκτρολόγου, ενώ ο αδελφός του θανόντος Γ. Β., περί το έτος 2000, είχε εργασθεί στην επιχείρηση του δευτέρου κατηγορουμένου για χρονικό διάστημα έξι μηνών περίπου. Ο πρώτος κατηγορούμενος, ήταν πελάτης της επιχείρησης του δευτέρου κατηγορουμένου, τουλάχιστον από το έτος 2003, οπότε είχε πωληθεί και τοποθετηθεί από το κατάστημα του δευτέρου κατηγορουμένου στον παραπάνω υπόγειο χώρο του κοσμηματοπωλείου, η φιάλη προπανίου, της οποίας, την ημέρα του ατυχήματος στις 22.6.2006 έγινε αντικατάσταση με την πωληθείσα πλήρη, ήτοι φιάλη προπανίου με απόβαρο 26,60 Kg, μικτού βάρους 51,60 Kg και καθαρού βάρους 25 Kg, όπως και η αλλαγή του ελαστικού σωλήνα που συνδέει την ειδική συσκευή του φλογίστρου με την φιάλη προπανίου. Τα χαρακτηριστικά και η επικινδυνότητα του προπανίου αναφέρονται στην ΚΥΑ Δ3/14858/8.6.1993. "Καθορισμός τεχνικών προδιαγραφών διαμόρφωσης σχεδίασης κατασκευής ασφαλούς λειτουργίας και πυροπροστασίας εγκαταστάσεων αποθήκευσης εμφιάλωσης διακίνησης και διανομής υγραερίου καθώς και εγκαταστάσεων για τη χρήση αυτού σε βιομηχανικές βιοτεχνικές και επαγγελματικές δραστηριότητες" των υπουργών Δημόσιας τάξης και Βιομηχανίας, Ενέργειας και τεχνολογίας, σύμφωνα με την οποία χρησιμοποιείται ο όρος ΥΓΡΑΕΡΙΟ (LIQUIFIED PETROLEUM GAS LPG), ως γενικός όρος για να περιγραφούν τα υγροποιημένα αέρια, που αποτελούνται κυρίως από

υδρογονάνθρακες με τρία ή τέσσερα άτομα άνθρακα (3 και 4) και τα γνωστά σε χρήση δύο είδη υγραερίου ήτοι βουτάνιο και εμπορικό προπάνιο ή μείγματα αυτών. Στο υγραέριο προσδίδεται οσμή πριν διατεθεί στην κατανάλωση με την προσθήκη οσμογόνου ουσίας όπως η αιθυλομερκαπτάνη ή το διμεθυλοσουλφίδιο, ώστε να καταστεί δυνατή η ανίχνευση του αερίου μέσω της όσφρησης, σε συγκεντρώσεις μικρότερες από το 1/5 του κάτω ορίου εκρηκτικότητας (δηλ. περίπου 0,4 % κατ' όγκο αέριο στον αέρα), σε μερικές περιπτώσεις όμως, όπου η οσμογόνος ουσία είναι βλαπτική για ορισμένη παραγωγική διαδικασία ή δεν εξυπηρετεί σαν προειδοποίηση, δεν προσδίδεται στο υγραέριο οσμή. Σε θερμοκρασία 20 C το προπάνιο του εμπορίου έχει τάση ατμών 7 BAR (100 PSIG), το υγραέριο σε υγρή φάση είναι άχρωμο, και το βάρος του είναι περίπου το μισό του βάρους, ίσου όγκου νερού, οι ατμοί (αέρια φάση) του υγραερίου είναι πυκνότεροι του αέρα και το προπάνιο του εμπορίου είναι περίπου μιάμιση φορά βαρύτερο από ίσο όγκο αέρα, γι' αυτό η αέρια φάση του υγραερίου "ρέει" στο έδαφος και στις αποχετεύσεις, συσσωρευόμενη στο χαμηλότερο σημείο της περιοχής ενώ σε συνθήκες άπνοιας κάθε συγκέντρωση υγραερίου απαιτεί κάποιο χρονικό διάστημα για τον διασκορπισμό της. Όταν είναι αναμειγμένο με τον αέρα, υπό ορισμένες συνθήκες, το υγραέριο σχηματίζει εκρηκτικό μίγμα. Η αναλογία κατ' όγκον αέριας φάσης υγραερίου στον ατμοσφαιρικό αέρα όπου σχηματίζεται εκρηκτικό μίγμα είναι 2% έως 10 % περίπου, όταν το μίγμα υγραερίου αέρα είναι εκτός της παραπάνω περιοχής είναι ή πολύ φτωχό ή πολύ πλούσιο για να αναφλέγει υπό μορφή έκρηξης. Διαρροή μικρής σχετικά ποσότητας υγρού υγραερίου μπορεί να δημιουργήσει μεγάλο όγκο αέριας φάσης και συνεπώς μεγάλο όγκο εκρηκτικού μίγματος, για δε τον έλεγχο ύπαρξης υγραερίου στον αέρα και μάλιστα σε μίγμα εκρηκτικό χρησιμοποιούνται κατάλληλα όργανα ανίχνευσης εκρηκτικού μίγματος, λόγω δε των χαρακτηριστικών οποιοδήποτε μίγμα αερίου υγραερίου-αέρα που δημιουργείται από διαρροή ή άλλη αιτία, μπορεί να ανάψει σε κάποια απόσταση από το σημείο διαφυγής και η φλόγα μπορεί να επιστρέψει προς τα πίσω δηλαδή προς την κατεύθυνση της αρχικής πηγής διαρροής ενώ διαφυγή του υγραερίου μπορεί να ανιχνευθεί και με άλλο τρόπο, πλην της οσμής, διότι όταν το υγρό αεριοποιείται η ψυκτική επίδραση στον περιβάλλοντα αέρα προκαλεί συμπύκνωση και ακόμα και ψύξη των υδρατμών στον αέρα, που μπορεί να γίνει φανερό ως δρόσος στο σημείο διαφυγής και έτσι είναι ευκολότερο να διαπιστωθεί η διαρροή. Λόγω της κατά τα ανωτέρω επικινδυνότητας του προπανίου, περιμετρικά της στρόφιγγας κάθε φιάλης προπανίου της εταιρείας ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Α.Ε τοποθετούνταν στρογγυλή χάρτινη ταινία [ετικέτα], στην οποία υπήρχε καταχώριση της ειδικής σύστασης και της ρητής απαγόρευσης περί αποθήκευσης της φιάλης σε υπόγειο χώρο και μη αεριζόμενο και συγχρόνως προτροπή προς τον πρατηριούχο, όπως μόνο αυτός ενεργήσει την εργασία αντικατάστασης της φιάλης ενώ προς αποτροπή του κινδύνου έκρηξης από φιάλη προπανίου ήδη στις 3.9.2003 είχε εκδοθεί με την 31856/11.8.2003 απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης -Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων-Δημόσιας τάξης με την οποία εγκρίθηκε ο 31856/2003 Τεχνικός Κανονισμός εγκαταστάσεων υγραερίου στα

κτίρια [ΦΕΚ τευχ Β' Αρ φύλλου 1257/3.9.03]. Στον κανονισμό αυτό με παρόμοιους όρους χαρακτηρίζονται το υγραέριο ήτοι ως γενικός όρος που χρησιμοποιείται για να περιγραφούν τα υγροποιημένα αέρια καύσιμα, τα οποία αποτελούνται κυρίως από υδρογονάνθρακες με τρία ή τέσσερα άτομα άνθρακα (C3 και C4), που υπάρχουν ως αέρια (αέρια φάση) σε συνήθεις θερμοκρασίες και πιέσεις περιβάλλοντος, αλλά μπορούν να υγροποιούνται (υγρή φάση) σε συνήθεις θερμοκρασίες υπό μέσες πιέσεις, τα υγραέρια που χρησιμοποιούνται στην Ελλάδα είναι εμπορικό βουτάνιο, εμπορικό προπάνιο και μίγμα βουτανίου-προπανίου, το προπάνιο περιέχει τουλάχιστον 85% κατά μάζα προπάνιο και προπένιο, με κύριο συστατικό το προπάνιο, ικανοποιώντας πάντοτε τις απαιτήσεις του προτύπου EN 437 και τις σχετικές εθνικές ελληνικές προδιαγραφές. Ο κανονισμός αυτός, ο οποίος κατά την παρ 6.2.6 απαγόρευσε την εγκατάσταση και την αποθήκευση φιαλών υγραερίου σε υπόγειους εσωτερικούς χώρους κατά τα λοιπά όρισε κατά την παρ 6.3.5.3 ότι η εγκατάσταση συνδεδεμένων φιαλών προπανίου σε εσωτερικούς χώρους επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει μόνιμα εγκατεστημένο σύστημα ανίχνευσης διαρροών υγραερίου κατά EN 50244. Ο ανωτέρω κανονισμός κατά την παρ 1.6.2 δημιουργεί ρητή και απαγορευτική υποχρέωση συμμόρφωσης με τους ανωτέρω όρους, στους ιδιοκτήτες των υφιστάμενων εγκαταστάσεων υγραερίου της κατηγορίας 0 [επαγγελματικές εγκαταστάσεις <4 και με συνολικά αποθηκευμένα ποσότητα υγραερίου <100 Kg], στην οποία ενέπιπτε το κατάστημα του πρώτου κατηγορούμενου, κατά τα προαναφερόμενα. Ενόψει των παραπάνω χαρακτηριστικών του υγραερίου και πριν από την ισχύ της παραπάνω υπουργικής απόφασης για τον 31856/2003 Τεχνικό Κανονισμό, η εταιρεία ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Α.Ε, έδινε την εντολή στις επιχειρήσεις, με τις οποίες συνεργαζόταν, όπως και αυτή του δεύτερου κατηγορουμένου, να μην εγκαθίστανται φιάλες προπανίου, σε υπόγειους χώρους, όμοια δε ήταν και η προειδοποίηση στις οδηγίες των ετικετών. Ωστόσο, από την επιχείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου δεν υπήρχε συμμόρφωση με τις παραπάνω οδηγίες της επιχείρησης και των όρων του κανονισμού, για την μη τοποθέτηση και αντικατάσταση φιαλών προπανίου σε υπόγειο χώρο. Έτσι από το έτος 2003 τουλάχιστον από την επιχείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου δεν τηρούνταν ο απαγορευτικός όρος της μη τοποθέτησης φιάλης προπανίου στον υπόγειο χώρο, αφού ο δεύτερος κατηγορούμενος είχε αποδεχθεί την παραγγελία του πρώτου κατηγορουμένου να του πωλήσει και τοποθετήσει φιάλη προπανίου στο υπόγειο του καταστήματος του. Η τοποθέτηση αυτή της φιάλης, πράγματι έγινε από την επιχείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου, αφού η παλαιά φιάλη, που βρέθηκε στο υπόγειο του πρώτου κατηγορουμένου στις 22.6.2005, όπως αναφέρεται στην 79/2571/12.7.2005 έκθεση αυτοψίας των επιθεωρητών εργασίας, ανήκε και αυτή, όπως και η νέα, στην ιδιοκτησία της ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ Α.Ε, που επί σειρά ετών προμηθεύει τον δεύτερο κατηγορούμενο, για την προηγούμενη δε αυτή τοποθέτηση της φιάλης βεβαιώνουν και οι πολιτικώς ενάγοντες, αλλά και αναφέρει απολογούμενος ο πρώτος κατηγορούμενος, απλώς δεν διευκρινίζει, εάν η προηγούμενη τοποθέτηση, έγινε προσωπικά από τον ίδιο τον δεύτερο

κατηγορούμενο, ομοίως δε καταθέτει και ο μάρτυρας Α. Σ.. Τα λεγόμενα από τον δεύτερο κατηγορούμενο στην απολογία του ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου ότι δεν είχε πελάτες που ζητούσαν την τοποθέτηση φιαλών στο υπόγειο και ότι δεν του είχαν αναφέρει ότι η φιάλη θα τοποθετείτο στις 22.6.2005 στο υπόγειο και ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, ότι δεν πήγαιναν στα υπόγεια και ότι στο υπόγειο του πρώτου κατηγορουμένου δεν είχαν πάει άλλη φιάλη, ουδόλως ευσταθούν, διατυπώνονται δε μόνο για να αποσείσει την ευθύνη του. Ο ίδιος υποστηρίζει ότι είχε δώσει αντίστοιχες οδηγίες στον θανόντα, ως υπάλληλο της επιχείρησής του, να μην τοποθετεί ή αντικαθιστά φιάλες στα υπόγεια. Ωστόσο, τέτοια μέριμνα από πλευράς του δευτέρου κατηγορουμένου δεν υπήρξε, διότι αυτός πρωτίστως δεν είχε θέσει το ζήτημα της μη τοποθέτησης σε υπόγειο ως μέτρο πρόνοιας, ώστε να αναζητεί είτε ο ίδιος προσωπικά είτε τα εξουσιοδοτημένα από αυτόν πρόσωπα της επιχείρησής του, τα οποία λάμβαναν για λογαριασμό του τηλεφωνικές παραγγελίες, πληροφορίες από τους πελάτες του για το χώρο που ήταν τοποθετημένες ή θα τοποθετούνταν κατά την αντικατάσταση οι φιάλες, πράγμα που δεν συνέβη κατά την λήψη της τηλεφωνικής παραγγελίας του πρώτου κατηγορουμένου, οπότε δεν έλαβε χώρα οποιαδήποτε σχετική συζήτηση για τον χώρο, όπου θα τοποθετούνταν η φιάλη και θα άλλαζε ο ελαστικός σωλήνας, η οποία αναγκαστικά θα οδηγούσε σε άρνηση της ζητούμενης αντικατάστασης. Ο μάρτυρας Α. Σ., ο οποίος καταθέτοντας στον παρόν Δικαστήριο αναφέρει ότι ήταν ο ίδιος δέκτης του τηλεφωνήματος εκ μέρους του πρώτου κατηγορουμένου, εξεταζόμενος ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και καταθέτοντας ότι "... Δεν θυμάμαι ποιος ήταν εκεί, εγώ ο πατέρας του, ο οποίος έχει πεθάνει, εμείς βοηθήσαμε. Είπε ο Α. φέρτε 1 φιάλη και 1 λάστιχο ... . Πιθανό να μίλησε με εμένα ο Α.. Συγκεκριμένα όχι δεν θυμάμαι με τον πατέρα του μίλησε, ήμουν εκεί . Να στείλεις μια φιάλη στην ... τάδε και ένα λάστιχο είπε . Ήμουν εκεί" ουδόλως αναφέρει ότι έγινε σχετική ερώτηση προς τον παραγγέλλοντα για τον χώρο που θα γινόταν η αντικατάσταση της φιάλης και του ελαστικού σωλήνα, ώστε να αποκλειστεί η περίπτωση της τοποθέτησης σε υπόγειο χώρο ενώ τα αναφερόμενα από τον δεύτερο κατηγορούμενο ότι η σχετική διαπίστωση γινόταν κατά περίπτωση επί τόπου, κατά την εκτέλεση της παραγγελίας, από τον εργαζόμενο, προς τον οποίο είχε απαγορεύσει την τοποθέτηση σε υπόγειο, είναι άτοπα. Και τούτο γιατί δεν είναι λογικό, ο δεύτερος κατηγορούμενος, ως έμπειρος επιχειρηματίας, να επέτρεπε κάθε φορά την άσκοπη μετακίνηση του εργαζομένου μεταφέροντας μάλιστα αυτός και τη φιάλη, σε χώρο του οποίου την πραγματική κατάσταση ο εργοδότης δεν είχε πιστοποιήσει και αγνοούσε, με την πιθανότητα να μην εκτελεσθεί η παραγγελία τοποθέτησης σε υπόγειο, επειδή θα ανέκυπτε θέμα υπογείου, πράγμα που θα μπορούσε με ευκολία να πληροφορηθεί εκ των προτέρων, κατά την τηλεφωνική παραγγελία, ώστε να αρνηθεί την πώληση αυτή. Μόνο δε σε περίπτωση που του παρεχόταν λανθασμένη πληροφορία ή είχε αλλάξει η πραγματική κατάσταση, σε σχέση με αμέσως προηγούμενη σχετική παραγγελία, θα συνέτρεχε τέτοιος λόγος διαπίστωσης του χώρου από τον εργαζόμενο, πράγμα που δεν προέκυψε ότι συνέβαινε, διότι δεν είχε δοθεί καμία

απαγορευτική εντολή στον εργαζόμενο. Από πλευράς του πρώτου κατηγορουμένου η παραγγελία αφορούσε όχι μόνο την παράδοση της φιάλης στο κατάστημα του αλλά και την αντικατάσταση αυτής και του ελαστικού σωλήνα και επομένως θα έπρεπε στη συγκεκριμένη περίπτωση να εισέλθει ο εργαζόμενος στο υπόγειο ενώ η όποια παράδοση φιαλών προπανίου γίνονταν σε εστιατόρια και ψησταριές, ως ρεζέρβα, λόγω της μεγάλης κατανάλωσης από αυτά και της πολύ συχνής αντικατάστασης, προφανώς για να αντιμετωπίσουν αμέσως την έλλειψη, δεν συνδέεται με το είδος του καταστήματος του πρώτου κατηγορουμένου. Ο τελευταίος ζήτησε την αντικατάσταση της φιάλης και όχι την απλή παράδοση της στο κατάστημα του, άλλωστε δε ταυτοχρόνως θα γινόταν και η αντικατάσταση του ελαστικού σωλήνα, που πωλήθηκε από το κατάστημα του δεύτερου κατηγορουμένου. Ο δεύτερος κατηγορούμενος, αν και δεν έλαβε ο ίδιος το τηλεφώνημα, πράγματι βρισκόταν στο κατάστημα του, κατά το χρόνο που αναχώρησε ο εργαζόμενος με τη φιάλη και τον ελαστικό σωλήνα για να εκτελέσει την παραγγελία, γεγονός για το οποίο καταθέτει ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, ο πολιτικώς ενάγων πατέρας του, που διατηρεί πλησιόχωρο κατάστημα, από το οποίο κλήθηκε ο γιος του από τον εργοδότη του, ο ίδιος δε, αμέσως μετά το ατύχημα βρέθηκε, όπως και ο πατέρας του παθόντος, στο χώρο του ατυχήματος, όπου τους συνάντησε, ο μάρτυρας υπεράσπισης Χ. Π., Πρόεδρος του Συλλόγου Κοσμηματοπωλών, που προσέτρεξε εκεί, να βρίσκονται συγκλονισμένοι στο χώρο του ατυχήματος καθόν χρόνο το ασθενοφόρο είχε παραλάβει τον τραυματία. Έτσι, και ανεξάρτητα από το ότι δεν έλαβε ο δεύτερος κατηγορούμενος, την τηλεφωνική κλήση στο κατάστημα του, αυτός γνώριζε ότι η αντικατάσταση θα γινόταν στην επιχείρηση του πρώτου κατηγορουμένου, ο οποίος, όμως, στέγαζε το εργαστήριο στο υπόγειο. Και τούτο διότι ναι μεν είχε παρέλθει αρκετός χρόνος από την προηγούμενη αντικατάσταση της φιάλης προπανίου στην επιχείρηση του πρώτου κατηγορουμένου αλλά ο δεύτερος κατηγορούμενος, ως επαγγελματίας του χώρου, είχε πλήρη αντίληψη της κατάστασης των επιχειρήσεων, στις οποίες διέθετε προπάνιο και πολύ περισσότερο των κοσμηματοπωλείων, στα οποία είναι εύλογο να είχε αντιληφθεί ότι η εκτέλεση των επισκευών με τη χρήση φλογίστρου, δεν γίνεται στο χώρο του καταστήματος, όπου εκτίθενται τα κοσμήματα και εξυπηρετούνται οι πελάτες, καθόσον λόγω του είδους και της φύσης των επιχειρήσεων αυτών, οι επαγγελματίες του χώρου δεν εκτελούν τις εργασίες επισκευών στον κυρίως χώρο του καταστήματος ούτε τοποθετούν τις φιάλες εκεί αλλά σε βοηθητικούς χώρους τους, που συνήθως στις πολυώροφες οικοδομές είναι τα υπόγεια. Λόγω δε της επαγγελματικής του εμπειρίας ο δεύτερος κατηγορούμενος νοητά είχε "χαρτογραφήσει" τα καταστήματα των πελατών του και ακόμη περισσότερο εκείνα του εμπορικού κέντρου της πόλης, που στεγάζονται σε ακίνητα πολυώροφων οικοδομών, αφού αρκούσε γι' αυτό, έστω και μία παράδοση, ενώ στην περίπτωση που είχε τον οποιοδήποτε ενδοιασμό, ως προς την τοποθέτηση ή μη φιαλών προπανίου, που διέθετε από το κατάστημα του σε υπόγειο, ενδιαφερόμενος να αρνηθεί την παραγγελία ως προς την αντικατάσταση για το λόγο αυτό, θα ακολουθούσε την τακτική της

πληροφόρησης πριν από την πραγματοποίηση της κάθε παραγγελίας, είτε την λάμβανε ο ίδιος είτε τα πρόσωπα που τον βοηθούσαν, όπως και εκείνης που έγινε από τον πρώτο κατηγορούμενο. Παράλληλα δε ευχερώς θα γινόταν κάτοχος της πληροφορίας για το χώρο τοποθέτησης, αφού για την εξυπηρέτηση της εργασίας αντικατάστασης φιάλης είναι αναγκαία η ενημέρωση για το χώρο που γίνεται αυτή, δεδομένου ότι η πλήρης φιάλη προπανίου, όπως εκείνη που θα τοποθετούσε ο εργαζόμενος στο κατάστημα του πρώτου κατηγορουμένου σε αντικατάσταση της παλαιάς, είχε μικτό βάρος 51,60 Kg και είναι εύλογο να γνωρίζει ο εργοδότης την ευκολία ή μη της πρόσβασης προς εκτέλεση της αντικατάστασης από τον εργαζόμενο δηλ. εάν θα είναι ευχερής η πρόσβαση ή θα χρησιμοποιήσει κλίμακα και τι είδους ή τυχόν ανελκυστήρα και εάν θα χρειαζόταν βοήθεια από δεύτερο πρόσωπο ή τυχόν μία τέτοια συνδρομή θα μπορούσε να παρασχεθεί από τον παραγγέλλοντα, όπως πράγματι έγινε στη συγκεκριμένη περίπτωση, που ο εργαζόμενος βοηθήθηκε από τον πρώτο κατηγορούμενο για την κάθοδο στην κλίμακα. Σχετική πληροφόρηση, όμως, για κανέναν από τους παραπάνω λόγους, πρωταρχικώς μεν για τον αποκλεισμό της περίπτωσης τοποθέτησης και αντικατάστασης φιάλης στο υπόγειο δευτερευόντως και εμμέσως δε για πρακτικούς λόγους, δεν αναζητήθηκε από την επιχείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου και αυτό γιατί ήταν γνωστό ότι το εργαστήριο επιδιόρθωσης της επιχείρησης του πρώτου κατηγορουμένου στεγάζεται στο υπόγειο του καταστήματος του αλλά αδιάφορο για τον δεύτερο κατηγορούμενο για την εκτέλεση της παραγγελίας. Ο εργαζόμενος, όταν μετέβη με την φιάλη στο κατάστημα του κατηγορουμένου, δεν αντιμετώπισε ως ιδιόζουσα την κατάσταση της ύπαρξης του υπογείου, όπου θα γινόταν η αντικατάσταση, επειδή δεν είχε ενημερωθεί από τον εργοδότη του για την απαγόρευση της τοποθέτησης σε υπόγειο και για την επικινδυνότητα από την χρήση φιάλης προπανίου σε αυτό, παρότι στη χρήση υγραερίου ενυπάρχει ο κίνδυνος της διαρροής και σε περίπτωση φιάλης προπανίου, εγκατεστημένης σε υπόγειο, λόγω των ιδιοτήτων του, η εξ αυτής πρόκληση σοβαρού ατυχήματος, γεγονότα δυνατά και προβλεπτά στον δεύτερο κατηγορούμενο λόγω του επαγγέλματος του. Στην αντίθετη περίπτωση ο εργαζόμενος, δηλ. εάν πράγματι του είχε απαγορευθεί η τοποθέτηση σε υπόγειο για λόγους ασφαλείας και αυτό τόσο για τον ίδιον τον εγκαταστάτη, στο χρόνο τοποθέτησης όσο και προληπτικά, προς προστασία όσων θα χρησιμοποιούσαν στη συνέχεια το αέριο, δεν είχε λόγο να επιδείξει ζήλο και να προχωρήσει στην αντικατάσταση, παρά τις αντίθετες οδηγίες του εργοδότη του, δεδομένου ότι θα παρέβαινε τις υποδείξεις και επιτακτικές οδηγίες του, κατά τρόπο, ο οποίος αφενός μεν θα έθετε άμεσα τον εαυτό του στον κίνδυνο από τις συνέπειες της πιθανής διαρροής αφετέρου δε, επειδή με την τοποθέτηση αυτή, θα δημιουργούσε μία διαρκή κατάσταση κινδύνου, στην ανάληψη της ευθύνης του οποίου, δεν είχε λόγο, ως εργαζόμενος, να προχωρήσει. Σε κάθε δε περίπτωση, εάν αντιμετώπιζε για πρώτη φορά το ζήτημα και είχε αντίθετες οδηγίες θα καλούσε τηλεφωνικά τον εργοδότη του για να του επιλύσει το πρόβλημα, διότι ήταν επιμελής, ακολουθούσε τις οδηγίες του εργοδότη του και είχε επικοινωνία με αυτόν για την επίλυση προβλημάτων. Για τους ίδιους λόγους ο

παθών, δεν θα προέβαινε στην μεταφορά της φιάλης προς αντικατάσταση της στο υπόγειο εσωτερικό χώρο, παραβαίνοντας την απαγορευτική εντολή του εργοδότη του, μόνο από λόγους φιλοτιμίας και προς εξυπηρέτηση του πρώτου κατηγορουμένου, όπως αβασίμως ισχυρίζεται ο δεύτερος κατηγορούμενος, δεδομένου ότι ο εργαζόμενος ήταν έξυπνος και έμπειρος και δεν θα επωμιζόταν εργασίες, που δεν έπρεπε να εκτελέσει, ούτε υπήρχε λόγος να θέσει τον εαυτό του σε αυτοδιακινδύνευση, εφόσον του είχε απαγορευθεί η εργασία αυτή . Από πλευράς του δεύτερου κατηγορουμένου, όμως, δεν είχε παρασχεθεί στον εργαζόμενο Χ. Β. η κατάλληλη ενημέρωση για την απαγόρευση τοποθέτησης σε υπόγειο, τις χαρακτηριστικές ιδιότητες του προπανίου να καθιζάνει και ότι σε περίπτωση διαρροής του σε υπόγειο εσωτερικό χώρο η διαρροή ευνοείται και η επικινδυνότητα μεγιστοποιείται, με συνέπεια να καθίσταται αναπόφευκτη η εκρηκτικότητα και η ανάφλεξη του, λόγος για τον οποίο άλλωστε ήταν απαγορευτική η τοποθέτηση προπανίου σε υπόγειους χώρους από την παραγωγό εταιρεία, απαγόρευση που θεσμοθετήθηκε και με την προαναφερόμενη υπουργική απόφαση, ως απόλυτη απαγόρευση εγκατάστασης φιαλών υγραερίου σε υπόγειους εσωτερικούς χώρους . Ο δεύτερος κατηγορούμενος, πράγματι κατά την πρόσληψη του παθόντος είχε επιδείξει σε αυτόν τον τρόπο αντικατάστασης των φιαλών και είχε παράσχει την απαραίτητη πρακτική εκπαίδευση για τον ασφαλή τρόπο μεταφοράς και εγκατάστασης των φιαλών υγραερίου, συνοδεύοντας αυτόν κατά τις πρώτες εργασίες εγκατάστασης των φιαλών μέχρι να βεβαιωθεί ότι απέκτησε επάρκεια. Επίσης του είχε επιστήσει τη προσοχή περί της ανάγκης ελέγχου της νέας φιάλης για τυχόν διαρροή από ατελή εφαρμογή κατά την αντικατάσταση, η οποία έπρεπε να γίνεται χωρίς τη χρήση φλόγας, αλλά με τη χρήση ειδικού σπόγγου επί του οποίου προστίθετο υγρή αφρώδης ουσία για τον έλεγχο διαρροής, με τα οποία κατά την συγκεκριμένη ημέρα δεν ήταν εφοδιασμένος ο εργαζόμενος. Αντίστοιχη ενημέρωση, όμως, για την περίπτωση διαρροής σε εσωτερικό υπόγειο χώρο από φιάλη προπανίου και τις συνέπειες από αυτήν δεν είχε παρασχεθεί στον εργαζόμενο από τον εργοδότη του, αφού από πλευράς του ο δεύτερος κατηγορούμενος, παρέβλεπε το γεγονός ότι η αντικατάσταση θα γινόταν σε υπόγειο χώρο ούτε υπήρξε μέλημα του να αρνηθεί στον πελάτη την τοποθέτηση φιαλών στον υπόγειο χώρο, θεωρώντας ότι εφόσον δεν είχε δημιουργηθεί επί σειρά ετών κάποιο πρόβλημα από τη χρησιμοποίηση του αερίου με κατ' αυτό τον τρόπο ομοίως δεν θα δημιουργείτο κίνδυνος. Προς τούτο δεν ενδιαφερόταν ούτε θεωρούσε απαραίτητο να θέτει το ζήτημα για το χώρο τοποθέτησης των υπό αντικατάσταση φιαλών στο υπόγειο κατά τρόπο ώστε σε περίπτωση θετικής απάντησης να ανακοινώνει στον πελάτη του ότι δεν πρόκειται να προβεί σε σχετική αντικατάσταση, ούτε είχε δώσει την εντολή στα εξουσιοδοτημένα από τον ίδιο πρόσωπα της επιχείρησής του, όταν εκείνα λάμβαναν τις παραγγελίες να ενημερώνονται επισταμένως για το χώρο που ήταν τοποθετημένες οι υπό αντικατάσταση φιάλες, και να αρνούνται την αντικατάσταση αυτή και σε κάθε περίπτωση, εφόσον τοποθετούσε τις φιάλες, παραβαίνοντας τους απαγορευτικούς όρους της κατασκευάστριας εταιρείας και της υπουργικής απόφασης, να ενεργοποιήσει τη διαδικασία

ενδεδεγμένους ελέγχου, ζητώντας από τον πελάτη του, πληροφόρηση για την περίπτωση τυχόν διαρροής και σε οποιαδήποτε υποψία αυτής να τον υποχρεώνει να καλεί την πυροσβεστική υπηρεσία προς έλεγχο. Έτσι, στα πλαίσια λειτουργίας της επιχείρησής του, δεν τον προβληματίσε το θέμα της αντικατάστασης φιάλης που, όμως, βρισκόταν σε εσωτερικό υπόγειο δηλ. σε χώρο που εκ των πραγμάτων δημιουργεί τον κίνδυνο σε περίπτωση διαρροής να επέλθει η συσσώρευση του αερίου στο κλειστό χώρο, λόγω του περικλειστού του υπογείου και της ιδιότητας του προπτανίου να καθιζάνει, προβαίνοντας στην ενδεικνυόμενη ενημέρωση του εργαζομένου, η οποία δεν θα είχε άλλο περιεχόμενο παρά μόνο την μη ανάθεση σε αυτόν της σχετικής εργασίας και σε κάθε περίπτωση, όπως στη συγκεκριμένη, που έδωσε την εντολή στον εργαζόμενο να μεταβεί στην επιχείρηση του πρώτου κατηγορουμένου, να του παράσχει οδηγίες σχετικές με τη διερεύνηση και της παραμικρής πιθανότητας κινδύνου. Αντιθέτως, αδιαφόρησε για τα θέματα αυτά και στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως είχε και κατά το παρελθόν προβεί σε τοποθέτηση της φιάλης στο υπόγειο του καταστήματος του πρώτου κατηγορουμένου, κατά την πρόσφατη παραγγελία του τελευταίου στις 22.6.2005, αποδέχθηκε την αντικατάσταση φιάλης στο υπόγειο, παραβλέποντας ότι κατά τη διαδικασία μιας τέτοιας εγκατάστασης, εφόσον η χρήση δεν ήταν υπό τον έλεγχο του, ήταν δυνατό να υπάρχει διαρροή, η οποία ως εκ χώρου του υπογείου και των ιδιοτήτων του προπτανίου να καθιζάνει και να παραμένει στο δάπεδο μέχρι τη στιγμή που κάποια πηγή έναυσης, που είναι απαραίτητη για την έκρηξη είτε από τη δημιουργία σπινθήρα από τριβή μεταλλικών αντικειμένων (π.χ κλειδιά) είτε από τον στατικό ηλεκτρισμό είτε από τη λειτουργία διακοπτικού μηχανισμού (π.χ ρελέ, διακόπτη φώτων), όπως η διαρροή που συνέβη την προηγούμενη ημέρα του ατυχήματος και έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις κατά τον χρόνο παρουσίας του εργαζομένου στο υπόγειο και εκτέλεσης των εργασιών αντικατάστασης, με θανατηφόρο αποτέλεσμα για τη ζωή του εργαζομένου. Ο δεύτερος κατηγορούμενος, ο οποίος έδινε την εντολή στον εργαζόμενο να προβαίνει σε τοποθέτηση και αντικατάσταση φιαλών προπτανίου, αδιακρίτως του χώρου του καταστήματος στον οποίο έπρεπε να αντικατασταθούν, είτε ήταν σε υπόγειο είτε σε ισόγειο, ουδέποτε ενημέρωσε τον παθόντα για την απαγόρευση τοποθέτησης φιαλών σε υπόγειο εσωτερικό χώρο καθώς και για το είδος, το μέγεθος και τη φύση του κινδύνου, που προκαλείται από την δημιουργία διαρροής φιάλης προπτανίου, χρησιμοποιούμενης σε υπόγειο εσωτερικό χώρο, η οποία κατά τα προαναφερόμενα επιφέρει έκρηξη και θανατηφόρο τραυματισμό, και έτσι όταν στις 22.6.2005 του έδωσε την εντολή να εκτελέσει την παραγγελία αντικατάστασης της φιάλης προπτανίου και του ελαστικού σωλήνα στο κατάστημα του πρώτου κατηγορουμένου, χωρίς να προβεί σε ενημέρωση του για την απαγόρευση τοποθέτησης φιαλών προπτανίου σε υπόγειο εσωτερικό χώρο και για τον κίνδυνο από την περίπτωση διαρροής προπτανίου, με συνέπεια ο εργαζόμενος, λόγω αυτής ακριβώς της έλλειψης ενημέρωσης, μεταβαίνοντας προς αντικατάσταση της φιάλης στο υπόγειο, να είναι ανυποψίαστος, ως προς την ύπαρξη και εκτίμηση των κινδύνων και να προχωρήσει στην αντικατάσταση της, με συνέπεια να

προκληθεί έκρηξη και να επέλθει ο θανάσιμος τραυματισμός του. Συναφής με την έλλειψη της ενημέρωσης περί απαγόρευσης της τοποθέτησης στο υπόγειο ήταν και η παράλειψη κατάλληλης καθοδήγησης του εργαζομένου για τον τρόπο εκτέλεσης της παραγγελίας, σε περίπτωση που το ζήτημα της αντικατάστασης στο υπόγειο, ανέκυπτε κατά την μετάβαση στο κατάστημα του πελάτη, διότι, μη έχοντας ενημερώσει τον εργαζόμενο για την απαγόρευση τοποθέτησης, δεν του είχε υποδείξει να επικοινωνεί μαζί του, ώστε να αναλαμβάνει πλέον ο ίδιος ως εργοδότης το ζήτημα εκτέλεσης της παραγγελίας, ματαιώνοντας αυτήν, προκειμένου να μην εισέλθει ο εργαζόμενος στο υπόγειο, ο οποίος δεν είχε λάβει εντολή από τον εργοδότη του να αρνείται την εκτέλεση ούτε άλλωστε είχε το δικαίωμα να ακυρώσει ο ίδιος την παραγγελία. Από πλευράς του, ο δεύτερος κατηγορούμενος, έχοντας παραβλέψει το ζήτημα της απαγόρευσης τοποθέτησης σε υπόγειο χώρο και της επικινδυνότητας από την εγκατάσταση, δεν είχε καθοδηγήσει τον εργαζόμενο επί των σχετικών θεμάτων ούτε διέβλεπε την περίπτωση να ακυρωθεί η παραγγελία από το λόγο αυτό, η οποία θα ήταν η μόνη ορθή αντιμετώπιση του θέματος, εφόσον τροποποίηση της σε απλή παράδοση της φιάλης στον πρώτο κατηγορούμενο, δεν ήταν σκόπιμη, αφού αυτός δεν θα προέβαινε μόνος του σε αντικατάσταση, έχοντας αναθέσει την εργασία στον πρατηριούχο, ως εξειδικευμένο, όπως άλλωστε ήταν και οι συστάσεις της παραγωγού εταιρείας προς τον δεύτερο κατηγορούμενο, επειδή αυτό επιβάλλεται από τους όρους ασφαλείας και ακολουθείται στην πρακτική των συναλλαγών. Η παντελής αυτή έλλειψη ενημέρωσης συνετέλεσε επιπλέον στο να μην αναζητήσει ο εργαζόμενος, έστω κατά την εκεί μετάβαση του, οποιαδήποτε πληροφόρηση από τον χρήστη της φιάλης, καταστηματάρχη, για τα περιστατικά της γενομένης, έως τότε, χρήσης της, για να διερευνήσει ο ίδιος την πιθανότητα της εξ αυτής διαρροής, προβαίνοντας σε σχετικό προληπτικό έλεγχο, ώστε επικοινωνώντας με τον εργοδότη του να ζητήσει την καθοδήγηση του και τη συνδρομή του και να μην κατέλθει στο υπόγειο αλλά όντας ανενήμερος εισήλθε στο χώρο του υπογείου, χωρίς να αντιληφθεί τον κίνδυνο, ούτε να αισθανθεί οσμή, και αυτό από την πρόσμιξη της οσμογόνου ουσίας, αφού το προπάνιο είναι άχρωμο και άοσμο, εφόσον από το άνοιγμα του παραθύρου είχε εκτονωθεί αυτή, στη συνέχεια δε παρέμεινε εκεί και εκτέλεσε τις σχετικές εργασίες αντικατάστασης, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα την έκρηξη. Όπως δε αναφέρει απολογούμενος ο δεύτερος κατηγορούμενος, το υπόγειο, λόγω της προϋπάρχουσας διαρροής, αποτελούσε πλέον παγίδα και από τη στιγμή που ο εργαζόμενος κατήλθε στο υπόγειο, παρότι ορθά έκλεισε τη στρόφιγγα της παλαιάς φιάλης από την οποία είχε προέλθει η διαρροή, είχε ήδη αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση επέλευσης του ατυχήματος και κατά συνέπεια του θανάσιμου τραυματισμού του. Προς τούτο, δεν έχουν πίστη τα όσα περαιτέρω ισχυρίστηκε ο δεύτερος κατηγορούμενος ότι κατά τη στιγμή της μετάβασης στον τόπο τοποθέτησης, μπορεί να κριθεί από τον εργαζόμενο, κατά περίπτωση, αν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί αυτή ή όχι, διότι η διερεύνηση αυτή για να είναι επιτυχής, προϋποθέτει προηγούμενη σαφή και κατάλληλη ενημέρωση, δεδομένου ότι τα χρονικά περιθώρια σε μια τέτοια περίπτωση, ύπαρξης

συσσωρευμένου προπανίου, το οποίο μπορεί ανά πάσα στιγμή να εκραγεί από τις πηγές έναυσης, που συνδέονται με την παρουσία ανθρώπου στον υπόγειο χώρο (στατικός ηλεκτρισμός, τριβή μεταλλικών αντικειμένων, λειτουργία διακοπτικού μηχανισμού ρελέ, διακόπτη φώτων), είναι απαγορευτικά. Η αναπόφευκτη αυτή έκρηξη δεν σημειώθηκε προηγουμένως, όταν ο πρώτος κατηγορούμενος κατήλθε στο υπόγειο, διότι αυτός άναψε το φως του υπογείου από το διακόπτη που βρίσκεται επί του ισογείου καταστήματος ενώ η κίνηση και δραστηριότητά του εντός του χώρου, όπου καθίζανε το προπάνιο, περιορίσθηκε μόνο στο άνοιγμα του παραθύρου. Ωστόσο, η παράλειψη εφοδιασμού του θανόντος με τον ειδικό σπόγγο και αφρώδες υλικό αναγκαία για τον έλεγχο της διαρροής από την νέα φιάλη δεν συνδέεται αιτιωδώς με το επελθόν αποτέλεσμα του θανάτου του, διότι η διαρροή δεν επήλθε από την τοποθετηθείσα νέα φιάλη, ώστε η αδυναμία ελέγχου αυτής εκ μέρους του εργαζομένου κατά τον ενδεικνυόμενο τρόπο να προκαλέσει το ατύχημα και το θάνατό του και επομένως δεν αποδείχθηκε ότι η έλλειψη αυτή ήταν αντικειμενικά ικανή να προκαλέσει το θάνατο του εργαζομένου και ως εκ τούτου δεν στοιχειοθετείται ευθύνη του δευτέρου κατηγορουμένου ως προς αυτήν. Κατά τα λοιπά, όμως, η ευθύνη για την πρόκληση του προαναφερόμενου ατυχήματος και τον επελθόντα συνεπεία αυτού θάνατο του Χ. Β., βαρύνει αποκλειστικά, και τον δεύτερο κατηγορούμενο Δ. Α., εργοδότη του θανόντος, ο οποίος δεν κατέβαλε την επιβαλλόμενη, κατ' αντικειμενική κρίση, επιμέλεια και προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνειδήτος άνθρωπος οφείλει υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλλει, βάσει των νομικών κανόνων, των συνηθειών που επικρατούν στις συναλλαγές, της κοινής πείρας και λογικής, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, και τη δυνατότητα αυτού, ενόψει των προσωπικών του περιστάσεων, γνώσεων και ικανοτήτων και κυρίως εξαιτίας του επαγγέλματος του, δεδομένου ότι ήταν πεπειραμένος έμπορος που διατηρούσε κατάστημα-πρατήριο συσκευών φιαλών υγραερίου και διέθετε αυτές όχι μόνο για οικιακή χρήση αλλά και επαγγελματική, ασχολούμενος με την τοποθέτηση και αντικατάσταση αυτών στους επαγγελματικούς χώρους των πελατών του, να προβλέπει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσαν οι παραλείψεις του, το οποίο από έλλειψη της προαναφερομένης προσοχής δεν προέβλεψε (άνευ συνειδήσεως αμέλεια), και ενώ είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση για την αποτροπή του εν λόγω αποτελέσματος σύμφωνα με τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα που είχε ως εργοδότης, δεν μερίμνησε για την αποτροπή του, οι δε παραλείψεις του δευτέρου κατηγορουμένου προκάλεσαν αιτιωδώς το θάνατο του εργαζομένου Χ. Β.. Οι παραλείψεις αυτές αφορούσαν μόνο την έλλειψη της προαναφερόμενης ενημέρωσης του εργαζομένου και όχι άλλης ειδικότερης εκπαίδευσης του ως προς το θέμα αντιμετώπισης της διαρροής, αφού αυτός δεν ήταν το πρόσωπο που θα επιλαμβανόταν της ανίχνευσης και της εξάλειψης της διαρροής, η οποία θα επιτυγχανόταν μόνο από την Πυροσβεστική Υπηρεσία. Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων αποδεικνύονται τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την μη συνειδητή αμέλεια του δευτέρου κατηγορουμένου, οι παραλείψεις του οποίου ως προς την ενημέρωση του

εργαζομένου ήταν και αντικειμενικά ικανές να προκαλέσουν το θάνατο του εργαζομένου κατά την αντικατάσταση φιάλης προπανίου, κατ' εντολήν του, εξ αιτίας της έλλειψης της προσοχής και επιμέλειας, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, ενώ είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση για την αποτροπή του εν λόγω αποτελέσματος, αυτός σύμφωνα με τις υποχρεώσεις του δεν μερίμνησε για την αποτροπή του και ειδικότερα, όπως όφειλε υπό την ιδιότητα του, ως έμπορος υγραερίου και εργοδότης του θανόντος εργαζομένου, που απασχολούσε στο κατάστημα και είχε την ειδική νομική υποχρέωση να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ενημέρωση του εργαζομένου, ώστε να μην υπάρχει ο παραμικρός κίνδυνος ατυχήματος κατά την εκτέλεση της εργασίας του, η οποία θεμελιώνεται 1) στην επιβαλλόμενη υποχρέωση από τη διάταξη του άρθρου 11 παρ. 1 περ. α και β του Π Δ 17/ΦΕΚ Α' 11/1996 "Μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία σε συμμόρφωση με τις οδηγίες 89/391/ΕΟΚ και 91/383/ΕΟΚ." να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση να λαμβάνουν, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες όσον αφορά: α) Τη νομοθεσία που ισχύει σχετικά με την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας και για τον τρόπο εφαρμογής της από την επιχείρηση και β) Τους κινδύνους για την ασφάλεια και την υγεία, καθώς και τα μέτρα και τις δραστηριότητες προστασίας και πρόληψης που αφορούν είτε την επιχείρηση εν γένει, είτε κάθε είδος θέσης εργασίας ή και καθηκόντων, αναθέτοντας στον εργαζόμενο την εργασία αντικατάστασης φιάλης προπανίου, παρέλειψε να ενημερώσει αυτόν περί της απαγόρευσης τοποθέτησης και αντικατάστασης φιάλης προπανίου σε υπόγειο εσωτερικό χώρο και περί των κινδύνων της αντικατάστασης αυτής, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και επικινδυνότητας του προπανίου σε περίπτωση ύπαρξης διαρροής αυτού σε υπόγειο χώρο, ώστε να μην εισέλθει ο εργαζόμενος στο υπόγειο, καθώς και περί των προληπτικών μέτρων για να αποτρέψει την αντικατάσταση της φιάλης στο υπόγειο, ζητώντας διευκρινήσεις από τον χρήστη της φιάλης για την πιθανότητα διαρροής και να ζητήσει την επέμβαση του εργοδότη του 2) στην απορρέουσα από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων και υποχρεώσεων, συνδεδεμένων με την έννομη θέση τ ου δευτέρου κατηγορουμένου, στα πλαίσια της δραστηριότητας του, ως εμπόρου υγραερίου, αναφορικά με τις υποχρεώσεις του κατά τις υποδείξεις της παραγωγού εταιρείας, κατά την εκτέλεση των συμβάσεων διάθεσης των φιαλών προπανίου, από τρίτο, εργαζόμενο στην επιχείρηση του προς την εν γένει ασφαλή τοποθέτηση αυτών 3) στην εργοδοτική υποχρέωση πρόνοιας υπέρ του απασχολούμενου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας θανόντος, για την εξασφάλιση ασφαλών συνθηκών εργασίας και 4) στην προηγηθείσα συμπεριφορά του να τοποθετήσει φιάλη προπανίου σε υπόγειο χώρο, κατά την αντικατάσταση της οποίας, δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του βλαπτικού αποτελέσματος. Επομένως, με βάση τα προαναφερόμενα, όπως τα περιστατικά της αμέλειας αποδείχθηκαν και προσδιορίζονται ειδικότερα, πρέπει ο δεύτερος κατηγορούμενος να κηρυχθεί ένοχος της πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια".

Με αυτά που δέχθηκε το Δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠοινΔ, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του άνω εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια για το οποίο καταδικάσθηκαν οι αναιρεσείοντες, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους συλλογισμούς με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 15, 28, 302 παρ.1 ΚΠοινΔ τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παραβίασε ευθέως ή εκ πλαγίου, με ελλιπή ή αντιφατική αιτιολογία. Ειδικότερα το δικάσαν Εφετείο α) εξέθεσε με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αμελή συμπεριφορά και τις παραλείψεις των αναιρεσειόντων κατηγορουμένων οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα το θανάσιμο τραυματισμό του παθόντος, β) αιτιολόγησε με πειστικές σκέψεις τον μεταξύ των παραλείψεων των κατηγορουμένων και της εν γένει αμελούς συμπεριφοράς αυτών, αφενός, και του επελθόντος αποτελέσματος, αφετέρου, αιτιώδη σύνδεσμο, γ) εξέθεσε σαφώς ότι η αμέλεια των αναιρεσειόντων υποχρέων συνίσταται σε σύνολο συμπεριφοράς των υπαιτίων που προηγήθηκε του αποτελέσματος, δηλ. σε παράλειψη προσώπου που λόγω της ιδιότητός του ήταν υπόχρεος σε ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή σε σχέση με την εκτέλεση της παραπάνω εργασίας (αλλαγή φιάλης αερίου προπανίου σε υπόγειο χώρο), την οποία δεν κατέβαλαν και συνέπεια της οποίας (παράλειψης) ήταν η επέλευση του αναφερόμενου αξιόποινου αποτελέσματος. Οι ειδικότερες αντίθετες αιτιάσεις των αναιρεσειόντων κατηγορουμένων είναι αβάσιμες, αφού α) σαφώς το Δικαστήριο δέχθηκε ότι συνέτρεξαν συγκεκριμένες παραλείψεις αυτών αναφέροντας στο σκεπτικό ότι, ο αναιρεσειών κατηγορούμενος Β. Α. από (μη συνειδητή) αμέλεια αφενός μεν εγκατέστησε φιάλη προπανίου σε υπόγειο χώρο του καταστήματος του, χωρίς να τηρούνται προδιαγραφές και μέτρα ασφαλείας, αφετέρου δε έγινε πρόξενος διαρροής προπανίου σε υπόγειο κλειστό χώρο και παρέλειψε να προειδοποιήσει περί αυτού τον αρμόδιο εγκαταστάτη της φιάλης παθόντα υπάλληλο του β' αναιρεσειόντος Δ. Α., ο δε τελευταίος από (μη συνειδητή) αμέλεια παρέλειψε, αν και όφειλε, βάσει των νομικών κανόνων των συνηθειών που επικρατούν στις οικείες συναλλαγές, της κοινής πείρας και λογικής, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποينو αποτέλεσμα που προκάλεσαν οι παραλείψεις του που αφορούν την έλλειψη ενημέρωσης του παθόντος υπαλλήλου του Χ.Β., όσον αφορά την τοποθέτηση και αντικατάσταση της φιάλης προπανίου σε υπόγειο χώρο, β) με πειστικές σκέψεις αιτιολόγησε την γνώση του αναιρεσειόντος Β. Α. για την διαρροή προπανίου στον υπόγειο χώρο του καταστήματος του την προηγούμενη ημέρα και την παράλειψη αυτού να προειδοποιήσει τον παθόντα Χ.Β. και γ) αιτιολόγησε με σαφήνεια και πληρότητα και χωρίς λογικά κενά ή αντιφάσεις την κρίση του για την ενοχή των αναιρεσειόντων, αναφέροντας όλα εκείνα τα επί μέρους πιο πάνω περιστατικά που συγκροτούν τον αιτιώδη σύνδεσμο της συμπεριφοράς

αυτών οι οποίοι δεν συμμορφώθηκαν με τις διατάξεις του υπ' αριθμ. 31856/2003 τεχνικού κανονισμού τις οποίες ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε η προσβαλλόμενη απόφαση. Οι ισχυρισμοί του α' αναιρεσιόντος για έλλειψη εξωτερικής και εσωτερικής αμέλειας, συνιστούν αρνητικούς της κατηγορίας ισχυρισμούς και το δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση ν' απαντήσει ειδικά ή να αιτιολογήσει την απόρριψή τους. Άλλωστε το δικαστήριο με την απόφαση επί της ενοχής αιτιολογημένα πλήρως αναφέρεται στην υπαιτιότητα των αναιρεσιόντων. Επομένως οι από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Δ' και Ε' λόγοι των αναιρέσεων για έλλειψη, ως προς τη κρίση της ενοχής των αναιρεσιόντων, ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και νόμιμης βάσης και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14,15, 26, 28, 270 εδ.α, β, 271 και 302 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 11 του Π.Δ. 17/1996 και Κ.Υ.Α. 31856/ΦΕΚ. Β' 1257/3-9-2003 είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι. Ο λόγος αυτός κατά το μέρος με το οποίο οι αναιρεσιόντες πλήττουν την προσβαλλόμενη απόφαση για εσφαλμένη εκτίμηση αποδεικτικών μέσων, είναι απαράδεκτος γιατί, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττουν την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας. Από τις διατάξεις των άρθρων 329, 331, 333 παρ.2 358, 364 και 369 του ΚΠοινΔ, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 171 παρ.1 στοιχ.δ' του ίδιου Κώδικα, προκύπτει ότι η λήψη υπόψη από το δικαστήριο της ουσίας, για το σχηματισμό της κρίσεώς του σε σχέση με την ενοχή του κατηγορουμένου εγγράφων, που δεν είναι βέβαια η ταυτότητα τους και η ανάγνωσή τους, επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, εκ της οποίας ιδρύεται ο λόγος αναιρέσεως εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ.Α' του ΚΠοινΔ, γιατί στερείται έτσι ο κατηγορούμενος της δυνατότητας να εκθέσει τις απόψεις του και να προβεί σε παρατηρήσεις σχετικές με το αποδεικτικό αυτό μέσο. Το περιεχόμενο του εγγράφου δεν είναι αναγκαίο να αναφέρεται στα πρακτικά της αποφάσεως, όπως δεν είναι αναγκαίο ν' αναφέρεται ο συντάκτης του εγγράφου και η χρονολογία του. Είναι όμως αναγκαίο να αναφέρονται τα στοιχεία από τα οποία προσδιορίζεται με επάρκεια η ταυτότητά του έτσι ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία, για το πιο έγγραφο αναγνώσθηκε. Τα στοιχεία αυτά δεν συμπίπτουν πάντοτε με τα στοιχεία του πλήρους τίτλου του εγγράφου. Ο προσδιορισμός δηλ. της ταυτότητος του εγγράφου, είναι αναγκαίος μόνο για τη δημιουργία βεβαιότητας, ότι το έγγραφο αυτό και όχι κάποιο άλλο αναγνώσθηκε στη συγκεκριμένη δίκη και έτσι δόθηκε η δυνατότητα στον κατηγορούμενο να εκθέσει (κατά το άρθρο 358 του ΚΠοινΔ) τις απόψεις του και να κάνει τις παρατηρήσεις του, ως προς το περιεχόμενό του. Διαφορετικά, αν δηλ. η ταυτότητα του εγγράφου δεν προσδιορίζεται με επάρκεια, υπάρχει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

Στη προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση και τα πρακτικά της, μεταξύ των εγγράφων που μνημονεύονται ως αναγνωσθέντα στο ακροατήριο, τα οποία έλαβε υπόψη του το δικαστήριο για το σχηματισμό της κρίσεώς του περί της ενοχής των αναιρεσιόντων περιλαμβάνεται και το αντίστοιχο με αριθμό 5 με τίτλο "το με αριθμό

πρωτ. 6381/7-7-2005 έγγραφο της Π.Υ. Δυτικής Ελλάδος". Όπως προκύπτει από την επιτρεπτή επισκόπηση του ως άνω αναγνωσθέντος εγγράφου της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας περιλαμβάνεται σε αυτό το υπ' αριθμ.22444/6-7-2005 έγγραφο της ανώνυμης εταιρίας "ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ ΑΕ", το οποίο αναφέρεται στο αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης και κατά συνέπεια τούτο αναγνώσθηκε και ορθώς ελήφθη υπόψιν από το δικαστήριο για το σχηματισμό της κρίσης του περί της ενοχής του αναιρεσείοντος. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α' δεύτερος λόγος της αναιρέσεως του Β. Α., με τον οποίο προβάλλεται η πλημμέλεια της απόλυτης ακυρότητας της διαδικασίας στο ακροατήριο, με την αιτίαση ότι ελήφθη υπόψιν το ανωτέρω έγγραφο το οποίο δεν αναγνώσθηκε είναι αβάσιμος και απορριπτός.

Περαιτέρω η λήψη υπόψιν και η αποδεικτική αξιοποίηση μαρτυρικών καταθέσεων οι οποίες δόθηκαν από τον κατηγορούμενο πριν αυτός αποκτήσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, κατά το στάδιο της διενεργηθείσας διοικητικής εξετάσεως, καθώς επίσης και κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας και συγκεκριμένα κατά την ανάκριση ή προανάκριση και κατά την εξέτασή του ως μάρτυρα επί της υποθέσεως, πριν όμως αποδοθεί εις βάρος αυτού ποινική κατηγορία, επάγεται απόλυτη ακυρότητα κατά το άρθρο 171 παρ.1 περ.δ ΚΠΔ, λόγω παραβιάσεως του δικαιώματος σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης του κατηγορουμένου το οποίο συνιστά ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος για "δίκαιη δίκη", που θεμελιώνει έτσι λόγο αναιρέσεως κατά το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α ΚΠΔ. Η παραμονή όμως της έγγραφης εξέτασης του υπόπτου που έλαβε χώραν κατά το στάδιο της προανάκρισης στο φάκελο της δικογραφίας και όχι στο αρχείο της Εισαγγελίας, χωρίς αυτή να αξιοποιηθεί περαιτέρω δεν ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ.1 στοιχ.Α ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, διότι ο κατηγορούμενος δεν στερείται κάποιου υπερασπιστικού δικαιώματος που του παρέχει ο νόμος σχετικά με το εν λόγω αποδεικτικό μέσο. Στη προκειμένη περίπτωση από τη παραδεκτή επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν προκύπτει αφενός μεν ότι μεταξύ των αναγνωστέων εγγράφων υπάρχει κάποια προανακριτική ένορκη κατάθεση του αναιρεσείοντος Β.Α., αφετέρου δεν προκύπτει από το αιτιολογικό της, ότι το δικαστήριο αξιοποίησε αποδεικτικά μαρτυρική κατάθεση αυτού, που δόθηκε πριν αυτός αποκτήσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου. Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α' του ΚΠοινΔ λόγος αναιρέσεως με το οποίο προβάλλεται η απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, με την αιτίαση ότι ελήφθηκε υπόψιν η ένορκη προανακριτική κατάθεση του αναιρεσείοντος, ως μάρτυρα, και αξιοποιήθηκε αποδεικτικά, είναι αβάσιμος και πρέπει ν' απορριφθεί.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, η κρινόμενη αίτηση και να καταδικασθούν οι αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα (αρ.583 παρ.1 ΚΠοινΔ) και στη δικαστική δαπάνη του παραστάντος πολιτικώς ενάγοντος (αρ.176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις από 14-2-2013 αιτήσεις α) του Β. Α. του Σ., κατοίκου ... και β) του Δ. Α. του Θ., κατοίκου ... για αναίρεση της 1320, 1360/2012 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Πατρών.
Και

Καταδικάζει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα ευρώ για τον καθένα και στη δικαστική δαπάνη του παραστάntος πολιτικώς ενάγοντος εκ πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 28 Ιουνίου 2013.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 31 Οκτωβρίου 2013.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ